EVRENSEL YAŞAM VE EVRİM

«Herkesin bir yolu, dahil olduğu bir sistemi, bulunduğu bir kategorisi vardır. Sadıklar Plânı, bugün sizleri kendi sistemleri içerisinde mütalâa etmek arzusundadır. Bu Plân'ın eli, parmakları olabilecek misiniz? Bizim sistemimiz; sert, zor, derin ve sür'atlidir. Şartlarınızı, dimağlarınızı, hatta solunum sisteminizi dahi ona uydurabilecek misiniz?»

Sadıklar Plânı ... C - 4 ... 27-5-1962

Celse - 1... Kademe - 3... 17-11-1967... Cilt - 5

P: Bu celseleri genişletmek ve vaktiyle almış olduğunuz bilgileri nakledip öğretmek vakti gelmiştir. Aranızdan seçeceğiniz üç âkil kimse, topluluğunuzun dışında bulunan ve bu topluluğun icaplarını yerine getirebilecek kimseleri namzet olarak tespit edecekler. Ve o üç kişi bu namzetlere üç ay müddetle alınış oldukları celsenin ana prensiplerini, bilgilerini, istikametini ve şartlarını izah ederek onları yetiştireceklerdir. Sorduğunuz suallere aldığınız cevaplar, aklınızı ve vicdanınızı tatmin etmişse, bu arkadaşları aranıza alacaksınız. Ve her üç ayı, yeni bir üç aylık namzet yetiştirme devresi takip edecektir. Ve bir sene sonunda en azından sizin kadar bir topluluğun devamlı ve işlerinizi yürütecek mertebede bağlı ve kendini kurtaracak kadar imanlı ve bilgili olmasını temin edeceksiniz.

Böylece, cemiyetinizin iktisap edeceği kollektif vazifede bir zemin ve maya teşkil edecek zümre yetişmiş ve kendi tesir sahasını işler vaziyete getirmiş olacaktır. Cemiyetinizdeki diğer faaliyetleri tatil ediniz. Tesir gücünüzü ve sahanızı genişletmek babında, bütün enerjinizi iki şey üzerinde toplayınız: Birincisi, insan kazanmak, cemiyete demirbaş kaydetmek ve onu hep faal halde tutmak... Diğeri, söz ve yazı ile yapmış olduğunuz tesir sahanızı daha kesif, daha yaygın ve daha ötelere kadar ulaştırmanız.

Hayat, sizler için iki ana esası ihtiva eder: Birincisi itimat, ikincisi sevgidir. Bunların yokluğu korku, kötülük ve her türlü menfi ve geriliktir. İtimadı, nefsinizden başlayarak en

üstün bildiğiniz kudrete kadar herşeyde aynı derecede muktedir olmak şeklinde anlayacaksınız. Sevginiz [ile] herşeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı, hakiki sempatizasyonu sağlayacaksınız. Zümrelerin birbirlerinden korkusu, güvensizlik ve sevgisizlikten hasıl olur. Birbirlerinin hâl ve harekâtından emin olan zümreler, birbirlerine karşı sevgi içerisindedirler. Sevemeyişinizin temeli, güvensizliktir. Güvensizlik duymanızın sebebi, bilgisizliğiniz ve nefsinizdir. Nefsinizi ve bilgisizliğinizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz. Sizden itikat ve iman istenmiyor. Siz bilginiz ve faaliyetinizle güven doğuracak, güvendirecek ve güveneceksiniz. Devre'nin icabı budur.

Sizler için en büyük rehber, makûl vicdanınızdır. Bunu duyunuz, bunun anlamını kavrayınız ve doğru olunuz. Hayatınızın yükü, burada almış olduğunuz yükün yanında pek küçük kalır. Buradaki yükünüz bir hazinedir. Öyle bir hazine ki, her safhası ayrı bir anahtarla açılan iç içe çekmecelerden ibaret. Her çekmecenin üstü, envai türlü kıymetli taşlarla bezenmiş. Çekmeceler açıldıkça taşların adedi azalır, fakat cesameti büyür. Devrenin sonunda ise, sadece bir tek taş, bir tek cevher kalır. Zaman izafidir. Devrenin sonunda hasıl olan atmosferi şimdiden teneffüs edenler bulunuyor. Nasıl ki, bu teneffüsü 6 günde yapamayacak olanlar bulunduğu gibi.. Böylece, insan kurtarın. İnsan kurtarın ki, kurtulma şansınız yüksek olsun. Sözünüzde, işinizde ve niyetinizde çok dürüst ve apaçık olunuz. Güveniniz, güvenciniz bilgiye.. seviniz, sevginiz insana olsun, hayra olsun, müsbete olsun. Sevginin en asîl ve en müsbet ifadesi, bilerek insanlara hizmet etmektir. Fedakârlık bunun mayasıdır. Tolerans, bunun tadı tuzudur.

Celse - 2... Kademe - 3... 26-1-1968... Cilt - 5

P: Sormak istediğiniz bir şey var mı?

S: Yok efendim.

P: Celselerimize geniş bir veçhe vermeden evvel, sizlere bundan önceki celselerde yapılmasını tavsiye ettiğimiz çalışmalar hakkında bilgi edinmek istiyoruz. Bunlar ne gibi bir safha arzetmektedir?

S: Bu son celse muvacehesinde yapmakta olduğumuz ça-

lışma tatminkârdır. Son celsedeki bu duruma uyularak, daha önceki derslerde cemiyetimize devam eden arkadaşlardan altı kişi gurup tarafından tespit edildi ve bu arkadaşlar iki aya yakın bir zamandır üç arkadaşın nezaretinde 4. Cilt celseleri ışığında aydınlatılmaya çalışılmaktadırlar.

P: Gurup çalışmalarınız ne merkezdedir?

S: Gurup çalışmamız bilgi bakımından verimsiz geçmekte, daha doğrusu neyi ne şekilde yapacağımızı pek bilerek yaptığımızı söyleyemeyiz. Meselâ, bu yeni arkadaşların yetiştirilmesi, gurup çalışmalarımızdan bence daha bereketli geçmektedir, böyle bir mukayese verebilirim.

P: Evet. Sizlere bu gurubun bazı egzersizler yapmasını tavşiye etmiştik. Bunlar devam etmekte midir?

S: Emrettiklerinizi başlangıçta yapmaya çalıştık, fakat bugüne kadar devam ettiremedik.

P: Nasıl bir sebep ileri sürersiniz?

S: Ben şahsen kendi üzerimde misal vereyim: Bir müddet bunu bırakmadım, yapmaya çalıştım. Birtakım engeller çıktı, buna rağmen o engellerin bir kısmını aşarak, bir kısmını aşamadan yapmaya çalıştığım halde, şu sorunuzdan öncesine kadar unutmuştum bile.. Bilmiyorum diğer arkadaşlarımızın durumu nasıl, bundan pek farklı .. Bir dağınıklık içerisindeyiz diyebilirim.

P: Evet. Şunu daima hatırlamanızda fayda vardır ki, bu Cemiyetin Mukarrer Fonksiyonuna iştirak edecek olan eşhasın şahsi olarak hiç bir kıymeti yoktur. Ne bilgi seviyesi, ne ruhî seviyesi, ne şusu ne busu.., eğer bütün ömrünüz boyunca hayatınızı tanzim etmek ve geleceğin arbedesine göğüs gerebilmek, çok çeşitli yönlerden esen rüzgâra mukavemet edebilmeniz için, muhakkak ki aksiyon halinde bir görünüş olması gerekir. İş, bugünün realitesi içerisinde en önemli bir husustur. Fikir ve tenkit herkesin başarabileceği bir faaliyet olmakla beraber, kendiliğinden bir iş ortaya koymak veya programlı bir işi tahakkuk ettirmek, herkesin ortaya koyacağı bir husus değildir. Size vermiş olduğumuz çalışmaların nasıl bir seyir takip edeceği bizce malûmdu. Bu birçoklarınızca da malûmdur. Yalnız, siz de şunu anlamış ve kavramış ol-

malısınız ki, aksiyonu, fikrî ve zihnî sahadan realiteye doğru tevcih etmek, zannedildiği kadar kolay değildir. Zorluk, zihinlerinizin gerçek bir ideali iyi bir şekilde kavrayamayışından ileri gelir. *Bu gerçek ideal mevcuttur.* Ve fakat sizlerin bu idealle irtibat kurmanız, ancak müşahede ettiğiniz şeylerin tatbikatını yapmakla mümkün olacaktır. Celselerden ne bekliyorsunuz?

S: Ben şahsen şöyle cevap vermek durumundayım: Celselerden bir şey beklemekten çok, daha doğrusu ne beklediğimi ben de bilmiyorum dersem daha doğru bir cevap olur.

P: Başka cevap verecek var mı?

S: Problemlerimizin ve çözemediğimiz problemlerin çözümü ile yeni bilgileri ve yeni yol göstermeleri şahsen bir celseden beklerim.

P: Bu anlattıklarınızın ne kadarı gerçekleşmiştir?

S: Tam anlayamadım efendim?

P: Bahsettiğiniz hususlardan ne miktarında tatmin oldunuz?

S: Şimdiye kadar yaptığımız celselerde aldığımız bilgilere daha yenileri eklenmek suretiyle bilgi seviyemizin yükseldiğini görüyorum. Bununla beraber, bu bilgilerin tatbikat sahasına aktarılışı, bilgilerin alınışı kadar muntazam veya verimli olmuyor. Bu da, insan olarak, kendiliğinden hareket ve şuurlu fiil işleme durumumuzun henüz çok yahut iyi bir şekilde teşekkül etmemiş olduğuna hamdediyorum. Bu yüzden spontan olarak yolumuzu seçip, karar vererek bu yolda azimle, enerjiyle yürümeyi pek beceremiyoruz.

P: Evet. Başka?

S: İş tatbikata geldiği zaman, aldığımız bilgilerin pratik hayatta tatbikatını yapamıyoruz. Halbuki böyle olması esas değil midir?

P: Her bilgi için esas değildir şüphesiz. Siz, pekalâ maddenin çeşitli özellikleri, tekâmülün şartları, şuurun değişimi, tesirlerin nev'i hakkında bilgi aldınız. Bunlar ancak, sizin gelecek hayatınızın büyük sentezini kurmanıza yardım edecek materyellerdir. Fakat bunların herbiri sizde şuurlanmış ve iyi anlaşılmışsa, bir potansiyel olarak, bir birikmiş kuvvet

olarak sizin tesir gücünüzü, nefsinizle olan savaşın daha güçlü olmasını, iradî ve şuurî faaliyetlerinizin daha ziyadeleşmesini temin edecek bir enerjidir. Evet, başka?

S: Ben şahsen, aldığım bilgilerin ışığında kendi kusurlarımı düzeltmeye uğraşıyorum.

P: Evet. Arkadaşınızın verdiği misal, pratik hayata ircanın işaretidir. Sizlerin de şüphesiz farkında olmadan birçok bilginizi pratik hayata irca ettiğiniz vakidir. Konuşmalarınızın başında da belirttiğiniz gibi, ef'alinizden ve düşüncenizden mes'ul olamayacak kadar bihabersiniz. *Düşünce faaliyetinize sahip olmanız muhakkak iktiza eder.* Cemiyetinizin şüphesiz bir kaç yıldan beri devam eden müşevveş durumu unutmayınız ve bunu çok iyi anlayınız ki, sizlerin bir an önce vaziyeti idrâk etmenizle ortadan kalkabilecektir. *Kadroların hiç bir önemi yoktur.* Eğer, Cemiyetinizin tesir vasatını bir nebze, bir derece yükseltebilecek faaliyette bulunabilirseniz, bunun neticesi umduğunuzdan daha müsbet ve daha yüksek olacaktır. Bu bakımdan, gerek maddî gerekse manevî pürüz ve aksaklıklarınızı seçiniz, temizleyiniz ve sizin arkanızdan gelmekte olan kişilere iyi bir yatak hazırlayınız. Devreniz içerisinde yapılabilecek en iyi harekât budur. Herşeyden önce, birbirinize karşı itimadınız, birbirinize karşı anlayışınız eksilmesin. Birçoklarınız pekalâ bilirler ki, Cemiyetinizde liyakatin dışında herhangi bir faaliyet gerçekleşemez. Gerçekleşir görünürse de, ömrü pek kısa sürmüştür, ki bir aldanmadan ibaret olduğu da açıkça müşahede edilmiş olur.

Bir kısmınız Cemiyet içerisinde oturmaktadır. Bir kısmınız oyalanmakta, bir kısmınız ne yapabileceğini düşünmekte ve bir kısmınız da bir şeyler yapmakta ise de şuurlu değildir. *Görülüyor ki, esas itibariyle birbirinizden pek farklı değilsiniz. Bu farkın ilgası için içinizden yepyeni bir kudretin taşması için, çok şiddetli bir cehit göstermelisiniz.* Böylece, şuursuzca bir takım işler yapan kişilerin adedi eksilip, yerini, yaptığı işi azçok bilen kimseler almış olacaktır. O zaman sizlere daha büyük imkânlar açılacaktır. Evet, bu anlatılanlarda sormak istediğiniz bir taraf var mı?

S: Gerçek ideal'den bahsedildi. Bu hususta açıklayıcı bilgi rica edebilir miyiz?

P: Gerçek ideal, sizin idrâkinizin ulaşabileceği en son noktadır. Kavrayabileceğiniz, benimseyebileceğiniz, en geniş kadrosu ile benimseyebileceğiniz bir Kanun'dur, bir İlâhî Prensip'tir. Bu tamamen sizlere bağlıdır. Anlaşılmış mıdır?

S: Evet efendim. Bir insan olarak yükselebileceğimiz, yüceleblleceğimiz en yüksek noktadır şuurlu olarak, idrâk bakımından. Böyle anladım.

P: İdrâk edebileceğiniz noktadır.

S: Evet. Bir de, 'düşünce faaliyetinize sahip olmanız muhakkak iktiza eder' denildi bu celsede. Düşünce faaliyeti derken kastedilenin, daha evvelki celselerimizde geçen, tasavvur, fikir ve fiil ile acaba bağıntısı var mıdır?

P: Evet.

S: O mu kastedilmiştir?

P: Şüphesiz.

S: Yukarıda, 'esas itibariyle birbirinizden pek farklı değilsiniz' dendi ve akabinde, 'bu farkın ilgası için' şeklinde bir ifade geçti. O hususu anlayamadım efendim, açıklar mısınız lütfen?

P: Birbirinizden farksız değilsiniz derken, umumi olarak hepinizin faaliyetlerinde bir idrâksizlik mevzuubahistir. Yapılan işin benimsenmesi ve şuurlanması natamamdır. Diğer fark ise, dikkat etmiş iseniz Cemiyetinizdeki insanları ve binaenaleyh faaliyetleri birtakım aksiyonlarla belirttik. Bunlar farkı teşkil eder. Oturan da şuursuz ve idrâksizdir, düşünen de şuursuz ve idrâksizdir, bir şeyler yapmaya çalışan da şuursuz ve idrâksizdir. Bu noktadan fark yoktur, aksiyon bakımından farklıdır. İşte bu aksiyon farkını ortadan kaldırmak için bazı tavsiyelerde bulunduk. Evet, bugünlük bu kadar. Gelecek hafta için yeni bir düzen, yeni bir hamle plânı içerisinde bulunmanızı temenni ederiz. Emeklerinizi rüzgâra savurmayınız.

Celse - 3... Kademe - 3... 2-2-1968... Cilt - 5

S: Geçen hafta verdiğiniz tebliğ üzerinde arkadaşlarla düşündük ve yeni ve düzenli bir çalışma programını da kendimize göre tanzim ettik.. Verilen tebliğleri konulara bölerek, o konular üzerinde teksif olacak guruplar teşekkül ettir-

dik.. Her bir gurubun çalışmasına etüd diyoruz. Bugüne kadar verilmiş tebliğlerin o bölümlerinin tetkiki, sentez ve analizi, noksan hususların tamamlanması için soruların tespiti, bu etüdlerin metodunu ve gayesini teşkil ediyor.. Özetlemeye çalıştığımız yeni çalışma tarzımızın tespit edilmiş daha detaylı metodları, prensipleri vardır.. Bu çalışma tarzımıza, bilgilerin analiz ve sentezini belirli devrelerde tamamlamaya matuf olan bu çalışmamızın şekline siz ne dersiniz?

P: Kendinizi bir disiplin içerisinde fikrî bir gelişmenin, tekâmülünüzün hızlanmasına hadim olacak bir çalışmanın meydana getirilmesi muhakkak ki iyi bir meseledir. Burada, her ne olursa olsun, meydana getirdiğiniz toplulukların koordinasyonunu ihmal etmeyiniz. Hiç kimse benlik davası gütmeden birbirine yardımcı olarak anlayış içerisinde çalışabilirse, faydalı [olur] ve hayır görürsünüz.

S: Sembolleri hazırlayan arkadaş, şu soruyu hazırladı: Cilt-3.. Celse-9'da, cennet konusu işlenirken, bir arkadaş şöyle bir soru sormuştu: 'Cennette akan ırmakları vicdanî tesirler olarak düşünüyorum' demişti. Bu soruya Plân şu cevabı vermişti: 'O, İsa'nın yeryüzünü mağlup etmesinin Kur'andaki ifadesidir.' Şimdi, şu mütalâayı yürüttük: Cilt-4.. Celse-5'de, cennette akan ırmakların yeryüzü realitesini temsil eden tesirlerin bütünü olduğunu, bir varlığın cennette bulunmasının yeryüzü realitesini temsil eden tesirlerin üstesinden gelmek demek olduğunu belirtmiştiniz. Burada bizi düşündüren husus şu oldu: Cevabınızda İsa misal olarak kullanıldı. Oysa bu duruma ulaşmak herhangi bir varlık için mümkün olabilen bir keyfiyettir. Hz. İsa'nın burada özel olarak belirtilmesinin maksadı acaba nedir?

P: İsa, işini başından sonuna kadar bilen bir varlıktı. İsa'nın yeryüzündeki işi iki kademede görülür: Birincisi, bizatihi kendisinin hallettiği problemleri. İkincisi, insanların dünya tekâmülü içerisinde muhakkak geçirmeleri icabeden bir realitenin müşahhas şeklini ve prensiplerini ortaya koymasıdır.

İsa'nın dünyayı yenişi, iki derecede mütalaa edilir:

Birincisi, başından sonuna kadar bildiği vazifesinin ikma-

linde menfi plânların ve menfi iradelerin zaman zaman kendisini sarmalarını, şuurunu daraltmalarını, onu endişe ve vesveseye sokmalarını bertaraf etmektir. Bu, bizatihi şahsi bakımdan büyük bir oyunun güçlü galibi olarak, yeneni olarak çıkması demektir.

İkincisi, İsa enkarne olduktan sonra, olmadan evvelki ruh haletini kaybetmemek için ahdetmişti. Bu ahdi, kendisini ölüme terk edinceye kadar ortadan kalkmadı. Ve zaten, fonksiyonunun en önemli tarafı bu ahdin tahakkukudur. Bu ahit, arzın o devre içerisinde mevcut olan kozmik etkisindeki dağıtıcılık, küçültücülük vasıflarına karşı İsa'nın galebe çalması, en esaslı bir noktadır. Aynı durum, bugün de arz için mevcuttur. Yani kozmik tesirlerin arz insanları üzerindeki baskısı, onları dağıtıcı, ezici, ayıklayıcı halde gözükmektedir.

Cennet ırmaklarına gelince, şüphesiz Cennet bir ruh halidir ki, orada, tecrübeler yapılırken menfi tesirler mevzuu bahis değildir.

Cennetin ırmakları ise, devamlı olarak İlâhî Yardımlar, Tesirler ve bilhassa maddî hakimiyeti varlıklara temin edecek olan bir bilgi akışı, bir güç tasarrufu mevzuu bahistir. İşte, bu iki izahata göre, İsa'nın arzı yenmesi ile, insanın İlâhî Tesir, bilgi ve güce sahip oluşu arasında bağıntı kurabilirsiniz. Bu kadar. Anlaşılmayan bir nokta var mıdır?

S: Arkadaşların soruları yok efendim.

P: Cemiyetinizin içerisinde menfi tesirlerin ve menfi düşüncelerin izalesi için her türlü makûl ve vicdanî vaziyeti tahakkuk ettirmelisiniz. Bunun için, sahip olduğunuz bilgi ve gücünüzü açık ve sağlam bir şekilde ortaya koyup, müdafaanızı yapabilmelisiniz. Laf kalabalığı hiç bir şey ifade etmez. İnsan zihni, birtakım mantık kurallarının dışında bulunan bir çok şeyleri kabûl etmeye eğilimli değildir. Mantık kuralları derken, ancak bilgiye istinaden tanzim edilen bir farazîye makbuldür. Zihni, kelimelerin manasını tağşiş etmek suretiyle altüst etmek fesatlıktır. Bunlara engel olunuz.

Zakkum nedir bilir misiniz? Zakkum, her 'din devresinin' sonunda bütün ağırlığı ve acılığı ile altında kaldığı bir şok'tur. Şok, Ruhî İdare Mekanizması'nın ayırt edici tesirinin ta ken-

disidir. Tesir, hem içten hem dıştan görünür. *İçten*, nefsinizin kalabalık ağırlığı altında, vicdanınızın soluğunuzu kesmesi ile, bilginin ağzınızı tıkaması ile meydana gelir. Acıdır. *Dıştan*, tabiî ve sun'i afetlerdir. Onlar da ayırt edici, tüketici tesirlerdir.

Şimdi, dünya insanlarına muhakkak ki zakkum nasip olacaktır. Çünkü bir 'din devresi' başladı ve son bulacaktır. Menfiliğin ve şerrin zincirleri gevşetilmiştir, sınanmak için.. Menfiliğin ve şerrin ipleri uzatılmıştır, sınanmak için. Bunun karşısında, sizi kösteklenmekten ve sizi köstek olmaktan kurtarmak için müsbet tesirlerin, müsbet düşüncelerin hazinesi açılmıştır. İşte siz, yer ve gök arasında mütemadiyen darbelenen bir varlık olarak göğü seçmelisiniz. Çünki biliyorsunuz ve mes'uliyetiniz var.

Şeytanın muhakkak ki yeryüzünde insan olarak temsilcileri vardır. Muhakkak ki onlar, bir çok şeyleri bilerek, bir çok şeyleri bilmeden [yapmakta ve] bu menfi intişarlarını ve köstek olmaları da devam ettirmektedirler. Vesvesenizin büyük bir kısmı arz'a ait, nefse ait tesir ve telkinatın sizde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir. Bahsettiğimiz bu hususları selim düşünceyle iyi tetkik ediniz.

Celse - 4... Kademe - 3... 9-2-1968... Cilt - 5

S: Mukaddes metinlerdeki sembollerin delalet ettiği manaya bizim ulaşabilmemiz için elimizde bir metod mevcut değildir. Biz sadece mukaddes metinlerdeki verilen sembolü yeryüzüne tatbik ediyoruz. Onun yeryüzündeki vasıflarını, o sembolün insanlara ifade ettiği manayı ele alıyoruz. Çağrışım yaparak, kastedilen manayı bir yaklaşımla buluyoruz. Bu ise ancak bir benzetim ile elde edilebiliyor. Muhakkak ki, mukaddes metinlerdeki sembollerin çözülmeleri gerekiyor. Oysa bizim elimizde benzetim metodundan başka bir metod yok. Sözgelimi, Cilt-3.. Celse-18'de, size, Tevrat'taki Yunus Mesellinde geçen 'deniz' sembolünü bilgi olarak ve Yunus'u yutan 'balık' sembolünü ise, Yunus'u sevgi realitesine götürecek vasıta olarak çözümlediğimizi belirtmiştik. Siz bu sembolleri şöyle çözümlemiştiniz: 'Deniz, doğrudan doğruya Yük-

sek İdare Mekanizması'nın vazife plânı ile alâkalı müessiriyet kudretini gösterir. Balık, bu müessiriyet kudretinin tatbikat sahasındaki tezahürlerini gösterir' demiştiniz. Bizim, benzetim yoluyla sizin yaptığınız bu çözümlemeye ulaşmamız mümkün değildir. Bu konuda yardımcı bilgi verir misiniz?

P: İlâhî Plânlar'ın izni keremiyle devre be devre indirilen ayetlerin ihtiva ettikleri mana, ona muhatap olan beşerî camianın anlayışı ve idrâki karşısında değer taşır. Mukaddes metinlerin, ki böyle diyorsunuz, ihtiva ettikleri bazı kinaye, istiare ve sembolleri, remizleri kıyas yoluyla çözmeniz mümkündür. Fakat, kıyas bir bilgi işidir. Gerçek bir kıyasın mevcut olabilmesi için, bazı hakikatlerin bilinmesi ve bu hakikatler üzerinde inşa edilmiş bir sistemin mevcut olması zaruridir. Şüphesiz ki henüz insanların elinde bu kıyas unsurunu temin edecek sistemli bir bilgi mevcut değildir. Elde mevcut olan bilgi, maddî hayatınızın tanziminde kullandığınız bir bilgidir. Şüphesiz bu, kâinatın madde üzerindeki tersimini gösterir. Fakat bütün bilgi, sadece bu tersimden ibaret değildir. Ve şüphesiz insan varlığına ait, sonsuz varlığa ait bilginin de mevcut olması iktiza eder. İşte sizin 'Spiritizm' dediğiniz devre, insanlığın en büyük ve ulaşabileceği en yüksek realiteyi hazırlayıcı, besleyici ve tanzim edici bir sistemdir. Özelliği; maddeye tersim olmuş bilginin, şuurda meknuz bilgi ile meczedilmesinden hasıl olan manevî ve maddî değerleri aynı hak ve selahiyet içerisinde bir tekâmül malzemesi olarak kullanan spiritik çalışmalarınız, mukaddes metinlerin içerisinde hıfz edilen sembollerin çözülmesi için önemli bir bilgi kaynağıdır. Bunun için yani sembollerin anlaşılması için, sadece benzetim metodu kullanılmaz. Bu, devrenizin icapları dışında, devrini bitirmiş bir zihniyetin metodudur. Siz, gerek ezoterik, gerekse spiritüel bilgileri açığa çıkarıp, onları bir *'sentez'* haline getirip önünüzdeki sembolleri sökmeye çalışmalısınız. Birinci prensip, istediğiniz birinci prensip budur. Bu kanallardan verilmiş olan bilgileri basite irca edip, sembole tatbik ediniz. Meselâ, Kur'anda zikredilen *'Kevser'* esas itibariyle 'astral' ismini verdiğiniz, dünya insanının cennet hayatı olarak vasıflandırdığı dünya sorumluluğunun dışına çıkmış

bir muhitin tesirleridir. Görülüyor ki, bütün sembolleri hiç bir zaman evrensel bir hale getirmeyiniz. Mukaddes yazılarınız sadece sizler içindir. Ve ancak sizin belirli bir buut içerisindeki anlayışınıza perdah çekecek bir tarzda inşa edilmiştir. Onu şümullendirmeye, kendi dimağınızda bir sistem kurmaya ve onu bütün âlemlere teşmil etmeye hakkınız ve selahiyetiniz yoktur. Unutmayınız ki, Peygamberleriniz, 'Herşeyin en doğrusunu Allah bilir' demişlerdir. Bundaki derin sezgi ve bilgiyi kavramaya çalışınız.

Şimdi, yukarıdaki izahata göre, sembollerinizi anlamaya ve çözmeye çalışırken, daima *ezoterik* ve *spiritüel bilgileri* nazarı itibare alacaksınız. Ve sadece insanı, şu arz insanını düşüneceksiniz. Cennet, arz insanının cenneti. Cehennem, arz insanının cehennemi. Şeytan, arz insanının şeytanı vb..

Kevser, öyle bir hususi tesirdir ki, bu tesiri nefsinde duyan, bu tesirle ahenk kuran ve bu tesirle yoluna devam eden bir insan ruhu, kısaca sonsuz, ölümsüz, ebedî olan ruh; içinde bulunduğu realitesinin en ince ve en seyyal durumlarına nüfuz edebilir, tasarrufu altında tutabilir ve hizmet görür. Şimdi, 'kevser' sadece mana itibariyle mevcut olan bir tesir değildir. Maddî olarak da mevcut olan bir tesirdir. Bunun en basit, en iptidai görüntüsünü siz zaman zaman şifaî tesirlerde tatbik edebiliyorsunuz. Sembollerinizi çözerken unutmayınız ki, geçmiş tecrübe ve bilgiler size pek büyük yardımlar sağlayacaktır. Sizin onlardan olan farkınız, anlayışınızın şümûlü olmuş bulunacaktır. Mutedil bir din adamı, kevseri içilecek, haz duyulacak, keyiflenilecek bir şey olarak anlar. Bir sofi, kevseri, mestolmak için bildiği, anlayabildiği kadar sevgi realitesinin en derin sezgileri içerisinde kalmak diye anlar. Ve fakat sizlerin anlayışınız onlardan daha farklı olacaktır.

S: Cilt-4.. Celse-14'de, 'Bütün hayatınız bir tesirler manzumesinden ibarettir' denilmişti. Gerçekten bedenli hayatımız boyunca, aldığımız tesirlerin alış-verişinde bulunuyoruz. Görmek, konuşmak, düşünce neşriyatında bulunmak, imajinasyon alışverişinde bulunmak gibi bildiğimiz tesir faaliyetlerini devamlı olarak yapıyoruz. Bunların teknik yönünü sormak istiyorum.

P: Birinci prensip: Sizler, bütün dimağ faaliyetlerinizde devamlı olarak muhitine birtakım ihtizaz intişar ettiren varlıklarsınız. Bedeniniz devamlı olarak kendine has tesirler intişar ettirir. Kâinat sonsuz bir potansiyele mâlik bir titreşim mahşeridir. İnsanın özelliği, yüksek ve ulvî bir şuura mâlik olarak, kâinat içerisinde mevcut olan ihtizazın sonsuz çeşitlilik içerisinde bulunan tabakaları ile irtibatı kurmak ve yakalamak ihtiyacındadır. *Yani insan, alıcı ve verici rolünü gören, bunu şuurlu olarak yapabilen bir varlıktır.*

İkinci prensip: Her tesir, menşei ile alâkalı olarak bir ihtizaz frekansını muhtevidir. Bu frekans, varlıklar noktayı nazarından büyük bir cehtin veya bir faaliyetin meydana getirmiş olduğu hususi bir atmosfere sahiptir. Yani, her varlık kendine ait bir frekansa mâliktir.

Üçüncü prensip: Tesir; beden, şuur sahası ve şuurlu varlık tarzında bir sırayı takip etmek suretiyle intikal edebilir. Dimağınız, bedeninizin aynı seyyal tesirlerini taşıyan bir mahaldir. Buradaki seyyal tesirler, şuur sahasının en kaba saçaklarını teşkil eder. Şuur sahasının en kaba saçakları ile, dimağınızın intişar ettirdiği tesirler arasında mutavassıt rolünü gören seyyaleler mevcuttur. Bu seyyaleler, dördüncü buuta ait seyyalelerdir. Demek oluyor ki, insan, dimağının en ince seyyalesiyle dördüncü buutun varlığıdır. Ve ancak bu dördüncü buut seyyalesinin veyahut oraya has seyyalelerin aracılığı ile şuur sahanızın en kaba saçakları irtibata gelebilmektedir. Şuur sahanız ise, muhtelif varyeteler, menevişler, değişik renkler aksettiren bir hususiyete mâliktir. Ve onun son bulduğu nokta, yüksek şuurunuz, dolayısıyla cevherinizdir. Bu mekanizmayı üçüncü prensip olarak söyledik.

Gelecek hafta bu konuya ait suallerinizle geliniz ve devam edelim. Çünkü sormuş olduğunuz düşünce, tahayyül, fikir, muhakeme gibi hususlar ancak birtakım bilgi ve nirengi noktalarının tespitinden sonra anlaşılabilir hale gelecektir.

S: Bizim başka sorumuz yoktur efendim.

P: Kâinat içinde hiç bir maddî ve ruhî realite sistemi yoktur ki, birbirine karşı sorumlu olmasın. Daima birbirlerini daha yükseğe çekmek vazifeleridir. Tekâmül etap etaptır.

Yüksek bir dağa tırmanan dağcılar, her bin metrede dinlenmek ve beklemek mecburiyetindedir. Zira, atmosferin yeni hususiyetlerine intibak etmelidir. Orası bir düzlüktür, bir hazım ve hazırlık yeridir. Sonra, dağın yamaçlarından yollar bulunarak ikinci bir düzlüğe, ikinci bir yaylaya çıkılır. Orası da hazım ve hazırlık yeridir. Bu, şu demektir ki, varlık için her tekâmül devresinde tek bir realite mevcuttur. Bu realiteyi tamamlamak ve itmam etmek için defaatle doğulur, defaatle din günlerinden geçilir. Nasıl ki, Tanrı Bir ise, varlığın da kat'edeceği realite bir'dir. Meselâ, arz insanının itmam edeceği en büyük realite bir tanedir: O da, aklının ve vicdanının rehberliği altında sevgi realitesi'ni itmam etmektir. Ancak bunu itmam eden varlık kevserî bir hâl içerisinde cennet hayatının namzedi olmuştur. Bunun temini bakımından, kendinden üstte bulunan bütün varlıklar vazifedar olarak çalışırlar.

Celse - 5... Kademe - 3... 16-2-1968... Cilt - 5

S: Geçen celse, 'İnsan, alıcı ve verici rolünü gören, bunu şuurlu olarak yapabilen bir varlıktır' dediniz. Bu şuurluluk halinin, dünya hayatı içerisinde her zaman mümkün olmadığını görüyoruz. Bahsettiğiniz şuurluluk, bağlı şuura aksettirmeden faaliyet gösteren geniş şuurumuz olmalı diye düşünüyoruz, siz ne dersiniz?

P: Bulduğunuz nokta doğrudur. Fakat şunu da bilmelisiniz: İnsan, her ne kadar hâkî bir plânda enkarne olup, devresini tamamlayıncaya kadar bağlı bir şuur içerisinde kalırsa da, beden içerisinde yapmış olduğu faaliyet ve edindiği tecrübeler içerisinde muhakkak ki şuuruna mâlik olarak tanzim ettiği bir çok noktalar mevcuttur. Yani, insan yürürken sadece ayaklarının ucunu görecek kadar dar bir görüş sahasına sahip değildir. Bu yüzden insanın bedene bağlı olmasından dolayı şuursuz addedilmesi veya hiç olmazsa çok dar bir şuur içerisinde bulunduğunu ısrarla iddia etmek hatalıdır. İnsan, mevcudiyeti itibariyle, şuurlu bir faaliyetin semeresini teşkil eder. Sizin dar şuur tabiriniz şundan ileri gelmelidir: Tekâmül bazı ahval içerisinde özel şeriati gerektirir. Ve sizin, almak ve vermek gibi, hayatınızın en büyük manası olan bir hareketi yerli

yerinde temin edebilmeniz hamilerinizin, görüp gözeticilerinizin iktidarı dahilinde olan bir iştir. Yani sizler, bir çok noktalarda daraltılmış bir şuur içerisinde tecrübe gördürülmek, bekletilmek ve bazı şeyleri de hıfz etmek durumunda olabilirsiniz. Görüp ve gözeticileriniz devrenizin hususiyetine ve şeriatine uygun olarak sizlerdeki örtüyü yavaş yavaş aralar. Rüyetiniz ve idrâkiniz, önünüze çekilmiş olan set yani alacağınız ve vereceğiniz tesirin kontrolü, tekâmül seyrinizin özellikleri de nazarı itibare alınarak tanzim edilir. Öyle ki devreniz içerisinde bir kısmınızın kapalı, bir kısmınızın da gitgide açılan bir rüyet ve idrâke kavuşması mukadderdir. Mukaddes metinlerinizde *'Araf'*ta iki türlü teşhisten bahsedilir: Cennetin kapısına gelmiş olanların bir kısmı sîret'inden, bir kısmı suret'inden tanınır. Sîretinden tanınmak, o safhaya gelinceye kadar takip ve terbiye edilenler demektir. Görüp ve gözeticileriniz, *Rabbiniz* bunları hak ettikleri safhaya kadar çeker. Onların başlangıcı arz üzerinde iken şuurlarının berraklığını örten cehalet perdesini yavaş yavaş kaldırmakla ortaya çıkar. Suretten tanınanlar ise, genel tekâmül kanunlarına bağlı kalabilmiş, cehit ve gayreti ancak o noktaya kadar nüfuz etmiş varlıkların görüp ve gözetilmesi demektir. Bu duruma göre, sorduğunuz sualde, bağlı şuur ile açık şuurun daha değişik yönden bir kavramına ulaşmanız da zaruri olmuştur.

S: Bir ara sualim vardı. Üstteki sözleriniz aklıma İncil'deki bir ayeti getirdi. Matta İncili, Bap-19/30: 'Fakat çok birinciler sonuncular, ve sonuncular birinciler olacaklardır' denilmektedir. Bu sözü açıklar mısınız?

P: Bu, şu demektir: Arzın insan cehtiyle elde etmiş olduğu bilgisi ve mevkii, arz insanlarının tatmininden doğar. Yani insan, nefsaniyetinin ve *şeytanın iğvası* ile kendinin muktedir ve hükümran olduğunu zannetmesidir. Halbuki esas olan, arzî bilginin spiritüel bilgiyle yani göksel tesirlerle birleşmesinden hasıl olan yüksek bir moralitedir. Yüksek moraliteyi haiz olanlar, esasında arz üzerinde hiç bir zaman birinci olmamışlardır. Ayrıca, şuurlarının derinliklerinde mekmuz ve esas bir cevher olarak bulunan yüksek kaabiliyet ve tekâmülleri, Görüp ve Gözeticiler tarafından kendilerine gösteril-

diği zaman, o eşhas elbetteki hakikate daha çok vakıf olduğu için ön plânda gelir ve sîretleri ile belli olurlar.

S: Şeytanın iğvası dediniz. Şeytanın iğvasını menfi bir tesir olarak kabûl edebilir miyiz?

P: Öyledir.

S: Başka bir şey kastedilmedi değil mi efendim?

P: Sizce başka bir mana mevcut olabilir mi?

S: Menfi tesir olarak düşünüyorum, fakat başka kaynaklardan alınan bilgiye göre bir varlık olarak telakki ediliyor.

P: Hayır. Daha evvelki celselerimizde prensip olarak insanın menfi ve müsbet tesirler sahasında cidal içerisinde bulunduğunu söylemiştik. Kâinat içerisinde varlıkların tekâmiliine hususi bir maksatla hizmet eden ve fakat onları daima çelmeleyen bir prensip çalışır. Bu prensip, gerek ruhî olarak gerekse maddî olarak tezahür eder. Şüphesiz, Kaadir-i Mutlak'ın Râhim ve Rahman oluşu, müsbet olanların en büyük desteği ve galibiyetlerinin garantisidir. Şüphesiz, her devrenin sonunda müsbetin ve hayrın varlıkları[nı] içinde bulundukları realitenin şeriatinden kurtarıp üstün bir hayata ithal edecektir.

S: Biraz önceki tebliğinizin bir yerinde 'Rabbiniz' dediniz. İrtibatta olduğumuz Plân acaba bu Mekanizma'nın dışında mıdır ki 'Rabbiniz' diye hitap etti?

P: Evet. Biz de aynı Rab'be bağlıyız.

S: O zaman 'Rabbimiz' olacak o kelime!

P: Burada hususi bir mana kastedilmiştir. Sizin Rabbiniz sizi görüp gözetendir. Bizim Rabbimiz bizi görüp gözetendir. Fakat, hakikatin ve realitenin birliği ve yüksekliği prensibi altında hepimiz aynı Rab'be yani Mekanizma'ya bağlıyız. Bu itibarla, size 'Rabbiniz' diye söylediğimiz zaman bunu hiçbir zaman Kaadir-i Mutlak manasına almayınız. Tesirinizin ulaşabildiği ve beslenebildiğiniz en yüksek bir buut teşkil eder ki, Mürebbiniz orasıdır. Tekâmülünüz[ün] her safhasında devreler sonunda kazanmış olduğunuz liyakatler, şüphesiz ki Rabbiniz'in liyakati olarak daha yüksek bir merciye kadar ulaşabilirsiniz.

Siz 'Arş' nedir bilir misiniz? *'Arş'* her biri ayrı bir seyya-

renin görüp ve gözetilmesiyle vazifedar Ruhî Plânlar'dır. Ruhî Plânlar, zannettiğiniz gibi veya umumiyetle arzınızda müşahede ettiğiniz gibi görünmeyen, sezilmesi çok zor, sadece şahsî tecrübeye dayanan bir özellik arzetmez. Siz bunları ancak Peygamberlerinizde müşahede ettiniz. *Yani Ruhî Plân, bir insan olarak, insanda tecelli ederek peygamberde yaşamıştır.* Bu yanlış anlaşılmasın. Hiç bir Plân enkarnasyonu mevzuubahis değildir. Bu şu demektir ki, *mütedebbir bir plânın bir potansiyel gücü bir bedeni sevki idare etmiştir.* Ve çok yakîn olarak onu takip etmiştir. *İşte sizde nadirattan zuhur eden bu hadise, canlılarla dolu olan kâinatınızın bir çok yerlerinde topluluklar tarzında mevcuttur.* Bunlar hakkında daha sonra sual sorabilirsiniz.

S: Sikluslar hakkında şöyle bir sorum olacak: Dünyamız birçok Âdemler'in tekâmül vasatı olmuştur. Her Âdem bir siklusun başlangıcı ve nesilleri ise bu siklusun devamıdır. Ve her siklus birbirinden farklı şartları haizdir. Şimdiki insanlık da kendi Âdem neslinin siklusunu yaşamaktadır. Bu büyük sikluslara Âdem Sikluslari diyebiliriz. Âdem sikluslarının içerisinde de periyodik olarak bir çok sikluslar daha vardır ki, bunlara da 'din günleri' demekteyiz. Şu halde bir siklus birçok tâli sikluslar toplamıdır. Diğer deyişle, bir Âdem siklusu birçok din günleri toplamıdır. Sikluslar hakkındaki bu anlayışımıza ne dersiniz?

P: Bunları bu şekilde iç içe tarif etmenizde bir sakınca yoktur. Yalnız, 'din günleri' dendiği zaman şöyle bir izahatı da gözden uzak bulundurmayın: *Din günü, realitelerin birbirinin üzerine katlanması neticesinde varlığı götürebildiği son noktada özel bir şuur haline ulaştırmasıdır.* Üstüste katlanan realitelerin biriktirmiş olduğu tesir gücü, varlığın şuuruna oldukça şiddetli ve kaliteli baskılar yapar. Bunların bir kısmı şeriat tarzında dışarıdan, bir kısmı inanç ve muhasebe tarzında içeriden olur. Din gününde şüphesiz bir *'ayıklanma'* mevzuubahistir. Bu ayıklanış devrenin, büyük devrenin ağırlığına ve şartlarına tahammül edebilecek varlıkların ayıklanmasıdır. Muhakkak ki bir ayıklanma vardır. Nasıl ki sîretlerinden tanınanlar var olduğu gibi..

S: O halde burada şöyle düşüneceğiz: Bir önceki din gününün şiddet ve kalitesi, bir sonraki din gününün şiddet ve kalitesinden daha düşüktür.

P: Bunlar birbirleriyle ancak çok üst bir noktada irtibattadırlar. Esasında her biri varlığın ayrı bir yönünü, şuurunun çeşitli bölgelerinin aydınlığa çıkarılmasını temin ederler. Üstüste katlanmaları ile, şiddetlenmeleri arasında bir irtibat yoktur.

S: O halde bir Âdem siklusu içerisinde böyle kaç tane din günü düşünebiliriz?

P: Bu sorunuza mana veremedik!

S: Şimdi efendim, demin ki izahatınızdan şunu anladım: Varlığın muhtelif yönlerini her bir din günü ayrı ayrı işliyor. Böyle olunca da varlık için, bir Âdem siklusu için kaç din günü düşünebileceğiz? Bir Âdem siklusu içerisinde bunlar periyodik olarak bir siklusu itmam ettiğine göre..

P: Siklusu itmam edenlerin geliştirmiş oldukları yön, sizin sayınıza ve mefhumlarınıza sığmaz. Çünkü ruhun, tekâmülü hakkında, iktisap ettiği zenginlik hakkında çok az bilginiz var: Bunlar sadece bir kaç prensipten ve bir kaç mücadeleden ileriye geçemiyor. Binaenaleyh, size bir takım matematik formüllerle, gelişmekte olan varlığın gelişme yönlerini, zenginleşen şuurun zenginlik tarzını izah edemeyiz. *Unutmayınız ki, her siklusun sonunda kadro olduğu gibi sınıfını geçmez. Gelecekteki bir siklusun talebesi olmak işten bile değil.* Görüyorsunuz ki, son'u nazarı itibare alırsanız, matematik bir ifadenin kullanılmasının ne kadar hatalı olduğunu anlarsınız.

S: Dünyamızın vasatlık ettiği bir çok sikluslar için hesap olunan zaman süresi her Âdem siklusu için astronomik olarak yapılan hesaplarla 20.000 ile 25.000 yıl olarak tahmin edilmektedir. Bu hesaba göre, yaşamakta olduğumuz Âdem siklusunun ikibin yıllık ömrü kaldığı da belirtilmektedir. Acaba bu tahmin için siz ne dersiniz?

P: Bunlar size ait meselelerdir, cevaplandıramayız.

S: Bir Âdem siklusu içerisindeki din günleri adedinin tahdit edilemeyeceğinden bahsedildi. Fakat aklımıza şu geliyor: İnsanın bir bedenli oluşu ve belirli bir arz şartlarına tâbi

oluşu nedeniyle bir hudut düşünülebilir şeklinde bir neticeye ulaştık, ne dersiniz?

P: Vakıa, bir tedris müessesesinin programı mevcuttur. Ve bu programın uygulandığı sınıflar, sene ve devreler de mevcuttur. Yalnız, unutmayınız ki, bu mektep ve kadro içerisinde mevcut olan nizam, sizlerin tatbik ettiğiniz tarzda değildir. Her sene sınıfını geçen bir talebe mevcut olduğu gibi, her sene iki sınıf geçen talebe de mevcuttur. Her sene tedrisin yarısını öğrenen talebe mevcut olduğu gibi, dörtte birini öğrenen talebe de mevcuttur. Yani, sınıfta kalan çocuğun bilgi derecesi ile gene sınıfta kalan diğer bir çocuğun bilgi derecesi arasında fark vardır. Sizlerin hayat mektebinizdeki tedrisiniz çok daha şümûllü, çok daha ince hesap, çok daha çeşitli olaylar içerisinde cereyan eder. Tekâmülün seyri esnasında, Görüp ve Gözeticilerinizin sizlere çizmiş olduğu yolu ve izi takip edebildiğiniz müddetçe her vakit aynı şartlar içerisinde ve aynı disipline tâbi olarak yol katetmeniz gerekmez. Tefrik edilmiş olmak mevzuu bahistir. Böyle olunca, umum için mevcut olan din günleri'nin yüksek duvarı, tefrik edilmişler için zannedildiği kadar fazla yüksek değildir. Onlar bir kaç geçişte bulunabilirler. Liyakatleri vardır. Anlaşılmış mıdır?

S: Bu nedenle bu duvarlar mahduttur şeklinde düşünebiliriz değil mi?

P: Evet.

S: Burada bir zaman, süre düşünmek gerekirse, bunun tayinindeki amil nedir?

P: Varlığın münebbihiyet ve rikkat derecesine bağlı olarak şuurlanmasıdır. Bu, İlâhî Plânın maksat ve gayesine hizmet etmeye yaklaşmaktır. Bu maksat ve gayeye hat ve hareketlerini ve intişar eden bütün tesirlerini amade ve teslim edebilmektir. Bunlar, varlık şuurlandıkça daha basiretle ve yerli yerinde yapılır. Asıl prensip budur. Bu, yani İlâhî Plânın gerçekleştirmek istediği gayesini benimseyebilmektir. Bunu anlayabilmek, bunu hissedebilmek, buna dokunabilmek, bunu tâ içten tasvip ile kabûl edebilmek ve her birinin teker teker inancına varabilmek, 'tefrik edilmiş olmak' demektir. Tefrik edilmiş olanlar, şeriatin dışında seyretmeye başlar. Umu-

mi tekâmül plânı kendisine has metodunu ve sür'atini değiştirir. Tefrik edilmiş olan, bu şeriatın ince şartları içerisinde ve daha büyük bir hızda hareket eder. Bunu anlayabilmeniz için:

Medyom: Bir imaj görüyorum. Bir daire var ve bir nokta. Daire büyüyor. Noktadan bir ışık çıktı. Bu sanki merkezden çembere doğru giden bir dik gibi, çizgi gibi. Ve dönmeye başladı. Çizginin üzerinde başka noktalar var. Galiba anladım: Sür'at, dönüş sür'ati nerede en fazladır. Muhakkak ki çevrede en fazladır. Noktaya doğru yaklaştıkça bu sür'at azalır. Çemberi umumi tekâmül plânı olarak düşününüz, siklus olarak. Uç çevreyi, daireyi, bu dairenin sathı olarak düşününüz. Şüphesiz noktadan daha yukarıda olan bu satıh çok daha sür'atli olarak müşahede edecek ve devrini tamamlayacaktır. Merkeze yakın olan daha ağır hareket edecektir. Bunları müstakil olarak düşünürsek, her birinin bir devreyi tamamlayışı vardır. Ve mühim olan merkezdeki noktaya yaklaşık veya uzak olmak. Merkezdeki nokta siklusun başlangıcını tayin eden ağır, çok örtülü, yarı şuurlu bir varlık plânını temsil ediyor. Bundan sıyrıldıkça sür'at artmaktadır.

P: İşte tefrik edilmiş olmak, bu merkezden daha uzağa alınmış olmak demektir.

Celse - 6... Kademe - 3... 23-2-1968... Cilt - 5

S: Geçen haftaki tebliğde bahsolunan bir hususla ilgili bir ayet ve bir hadis tespit ettim. Tebliğde, 'Ruhî Plân, bir insan olarak, insanda tecelli ederek peygamberde yaşamıştır' ve 'Mütedebbir bir plânın bir potansiyel gücü bir bedeni sevki idare etmiştir' dediniz. Hz. Muhammed bir çarpışma esnasında, yerden bir avuç kum alıp düşmanlara doğru fırlatıyor ve kum taneleri çok sayıda düşman askerinin gözlerine girerek onları bertaraf ediyor. Bu konudaki bir ayet (1) şöyle söylüyor: Kur'an - 8/17: 'O kumu sen atmadın. Senden Allah atdı.' Öte yandan bir hadis vardır: 'Beni gören, Hakkı görür.' Bu ayet ve hadisteki ifadelerle, üstteki sizin tebliğiniz arasında ortak bir karakter olmalı.

P: Evet doğrudur. Şüphesiz varlıkların tekâmülleri için

gerekli olan her türlü tedbir ve açık şuur onlarda vardır. İnsan, kendi devresinin icapları olarak bilmesi gereken hakikatleri kapalı ve remzî tarzda alır. Sizin yolunuzun sizlere bahşettiği en büyük nimet, asırlardan beri tomurcuklanmamış bir şuurun bir türlü neşvünema bulmadığı bir zamanda iyi beslenmenizdir. Şunu iyice tespit ediniz ki, insanların içinde Yüksek Ruhî Plânlar'ın derin bir noktası vardır. Bu derin nokta ile bu Yüksek Plânlar devamlı irtibat halinde bulunurlar. Bu irtibatın sayesindedir ki, insanlar, doğruyu yakalayabilme hassasını yani vicdanı bilebilirler.

Vicdan, sizdeki, İdareci bir Plân'ın mânâ ve gayesini tefrik eden ve onu izleyen bir müşîrdir. Bundan böyle bilesiniz ki, vicdanınız, sizde yığınak yapmış bir maksat, bir gaye ve bir aksiyondur. Bütün doğruluk, bütün yükseklik, bütün sahavet ve bütün sezgilerin gaye olarak Ruhî Plân'ınızın ve bütün içinde bulunduğunuz Kâinat Sistemi'nin mana ve gayesine hizmet etmek için sizlerde 'vicdan' teşekkül etmiştir. Buna kısaca, çok sathi ve değişik manalarda olmak üzere İlâhi Murad dediniz. İlâhiliği de, Murad oluşu da doğrudur. Fakat anlayışınız dardır.

Kâinat'ınızın içinde, arzınız ve arzınızın kaderi ile mukadderatı bağlı olan arzlar, külliyen Sisteminiz ve âleminizin Tanrısı, Rablerimizin Rabbi olan İlâhi bir Plân'dır. *Biz şu anda bunları söyleyebilmek için büyük zorluk çekiyoruz.* Bu Rablerin Rabbi olan İlâhi Plân, kendisine bağlı olan bütün mükevvenâtın sahibidir. Bu Plân tanzim eder, tedvir eder, yaratır ve yok eder. O, bütün bunları Kaadir-i Mutlak'ın Emri ve İradesi tahtında icra eder. Var olan herşeyin biricik mebdei Kaadir-i Mutlak, mahlûkatının inkişafında gene mahlûkatını kullanır: Kanunu budur.

Rablerin Rabbi olan İlâhi Plân, maddenin bilmediğiniz her türlü ince vasfından gene bilmediğiniz en kaba vasfına kadar, en iptidaî dar şuur içerisinde bulunan varlıktan, düşünebildiğiniz en geniş şuurlu varlığa kadar hepsi, Onun İki Eli arasındadır. Mukaddes Kitabınız Kur'an Âdem'in yaradılışından bahsederken 'Onu İki Eli ile halk etti' der (2). *İki El, işte bu Rablerin Rabbi İlâhi Plân'ın tasarrufudur.* Kitaplar Onun

bir kıvılcımıdır. Fakat 'insan' Onun temsilcisidir. Bütün yetki ve kudretiyle, bütün azameti ve yüceliği ile her şeyin derûnundadır. Varlığa en yakışacak olan ve ebediyyen ifa edeceği vazifesi, Rablerin Rabbi olan bu İlâhî Plân'ın emrinde bir kul olmak ve Onun tayin etmiş olduğu istikamette seyretmektir.

İşte vicdanımız öyle bir cevher-i mahsustur ki, bütün neşriyatı ile Yukarı'dan almış olduğu direktifi insanın her zerresine taksim etmek ve onu salâha ulaştırmak vazifesini görür. Bu Eller'in gücü çok büyüktür. Sizin taa can noktanıza kadar uzanır. *Mana* olur, uzanır. *Madde* olur, uzanır. *Tesir* olur, uzanır. *Zaman* olur, uzanır.

S: Sembollerle ilgili bir anlayışa ulaştım. İnsan, çereyan eden bir olay karşısında bir anlayışa ulaşır. O anlayışı, eski tabirle 'fehm' olarak isimlendirelim. Bu anlayış öyle yüksek tertipte bir anlayıştır ki, tekrar kelimelere indirilmek istendiği zaman birtakım teşbihlere, imalara veya sembolik ifadelere büründürülmek gereği ortaya çıkar. Bu şekilde, insan şuurunda teşekkül eden fehim ile sembol arasında bir irtibat vardır diye düşündüm.

P: Evet, düşünülür.

S: Bir sembolün çözümünde bu tertipte anlayışlara fazlasıyla ulaşmış bir varlığın, bir sembolle karşılaştığı zaman, onu ters yönden fikre, olaya ve söze dönüştürebileceği kanaatine ulaştım. Bu konuda ne dersiniz?

P: Elde ettiğiniz netice, sizin içindir. Fakat şunu unutmayınız ki, tekâmül merhalelerinde sembolizm vb. benzetmeler pek parlak bir vasatın vasıtaları değildir. Şuurun ve anlayışın hamlığından dolayı, büyük cehit ve zorlanmaları gerektirdiği için bir çok şeyler kapalı, remzî olarak verilmiştir. Liyakat ve cehit, varlığın henüz hakikatle, hadiselerin realitesi ile yüzyüze gelebilecek bir durumu göstermediğini anlatır. Bu bir devredir. Bu devrenin üzerinde bilgi gelir. Orada sembolizm yoktur. Sadece bilginin dar ve geniş manası vardır. Bunu unutmayınız.

S: İki sene evvel rüyamda, spatyomdaki annem tarafından, kardeşim için dolaba bir tabak helva ayrılmıştı. O zaman rüyayı doğru olarak tefsir etmiştim. Nitekim bir yıl son-

ra da kardeşim öte âleme intikal etmişti. Böylesi haberci rüyalarda herkes için ortak semboller var mıdır? Tesir bakımından rüyaların meydana gelmesi nasıl vukubulur?

P: Şüphesiz insanlık camiasında, moralite ve ihtiyaç bakımından birbiriyle fazla farkları bulunmayan topluluklar vardır. Ve bunlar kısmen yakın anlayışa mâlik oldukları için, kavrama ve idrâk kaabiliyetleri de bazı tesir karşısında aynı reaksiyonu gösterebilir. Bu izahla, birtakım sembollerin aynı şeyleri ifade ettiği vakidir. Rüyaların mekanizması, görüp ve gözetici varlıkların sizleri, Rablerin Rabbi İlâhî Plânın gaye ve maksadına uygun tarzda yetiştirmek ve sevk etmek için gönderdikleri tesirlerin tezahürüdür. Bu tezahürde aramak gerekir.

Rüyalar her ne kadar kısmen maddî tesirler ve şahsî kaabiliyetler ile sınırlı ise de, bütün mekanizma, yukarıdan alınmakta olan bir tesirin gücüyle meydana gelmektedir. Hiç bir zaman rüyanız, kendiliğinden işleyen otomatik ve sizin isteğinize tâbi hususlar değildir. İnce hesaplarla meydana getirilir ve böylece ferdin sevki idaresi, derûnî bir tesirle tayin edilir, temin edilir. Rüyanın mekanizmasında başlıca iki hususiyet vardır. Birincisi, rüyayı gören şahsın şuur sahasının kapasitesi.. İkincisi, liyakatinin temin etmiş olduğu bir tesir vasatı.. Şuur sahasının zenginliği veya kısırlığı veya dağınıklığı, âdî rüya, günlük rüya veya bedenî tesirlerin meydana getirdiği rüyalar tarzında da tezahür edebilir. Fakat gene hepsi, daha yukarılarda bahsetmiş olduğumuz gibi, herşeye sinmiş olan İlâhî kaderin tahtı tesirinde tanzim olunur. Bağlı olduğunuz, liyakatinizle tesir alabildiğiniz Plân ise sizi değişik tesir tonları ile yüceltmeye, düzeltmeye ve yetiştirmeye çalışır. Ve bu şekilde şuurunuzun, idrâkinizin ve bilginizin; natamam [ve] ikna edilmesi gereken karışık tarafları tatmin edilir, gösterilir ve teşvik edilir. Verdiğiniz rüya misali, bir ikna ve bir teşvik misalidir. Ve aynı zamanda bir mukadderin hangi şartlar altında meydana getir[il]diğini göstermek bakımından da dikkate şayandır. Bu vermiş olduğunuz misal üzerinde daha fazla durunuz. Daha derin düşününüz, yardım görebileceğiniz gibi, oldukça iyi neticelere ulaşabilirsiniz.

S: Arkadaşımızın verdiği rüya sembolik ve bir yorum rüyası. Bazen de sembollere bürünmemiş şekilde apaçık olarak haberci rüyalar görüyoruz. Rüyalar bazen niçin kapalı ve bazen de açık olmaktadır, bunun bir prensibi var mıdır genellikle?

P: Rüyanın açık olması, varlığın içinde bulunduğu şartların müsbet ve verimli olmasına bağlıdır. Müsbet ve verimli safhada bulunan bir varlığın göreceği rüyalar semboliktir. Ta ki sembolün çözülmesi veya çözülmemesi bir zamana bağlıdır. Bu zaman, arzınız için varlığın müsbet ve verimli bir safhaya girmesini temin edecek süredir. Bekletiliştir. İkinci bir husus, baskı altında tutulan şuurun bir şeyin bilgi ve hakikatine birden varması, umumi ahenk ve rezonans kanununun dışındadır. Bir adaptasyonu gerektirdiği için, bir çok şeyler sembolik verilir. Ve ayrıca buna varlığın ihtiyacına terkedilmiş olarak cehtin hızlandırılması problemi de eklenebilir.

S: Bu celsenin başında, 'Biz şu anda bunları söyleyebilmek için büyük zorluk çekiyoruz' dediniz. Geçen haftaki ve bu haftaki celselerde, medyomun ses bakımından zayıf yahut kuvvetli olarak tebliğe devam ettiğini müşahede ettim. Bu durumun, bahsettiğiniz zorluk ile bir ilgisi var mıdır?

P: Zorluk'tan maksat, sizlere verilmek istenen bilgilerin seviyenize uygun şekilde indirilmesindedir. Şüphesiz Sadıklar Plânı, çok değişik vasatlar içerisinde size tebliğ verebilir. Medyomunuzun psişik hassasiyeti zaman zaman yüksek irtifalar elde edebildiği için, meselâ bugün olduğu gibi, bazı bilgilerin kapalı olsa da verilmesi gerekmektedir. Sizin tabirinizle 'kademeler' değişebilir. Şu anda Plân sözcüsü olarak şunu diyebilirim ki, kendi Plânımın çok daha üstünden aldığım büyük tesirleri sizlere uygun tarzda nakletmeye çalışıyorum. Medyomunuzda görülen birtakım ihtilaçlı hareketler, bedenin vibrasyonel kaabiliyetinin arttırılması babında kendisine arasıra aşırı şarj yapılmaktadır. Bu zaruridir...

Eğer liyakatinizi, temiz duygularınızı ve imanınızı arttırabilirseniz, Cemiyetinizin içerisinde birliği ve dirliği tanzim edebilirsiniz, istikbale ait bilgileri en iyi anlayıp yerine oturtabilecek fertlerden olabilirsiniz. Siz, idrâkinizin bu haliyle bu ifadenin manasını anlayabilecek durumda değilsiniz. Bunu anladığınız zaman, umarız ki iş işten geçmiş olmasın.

S: Geçen celsede, Rablerin Rabbi'nin İki Eli'nden bahsettiniz. Bu iki eli müsbet ve menfi tesirlerin menşei olarak düşünebilir miyiz?

P: Hayır. Buradaki ifade, insan nev'inin bazı şeklinin kâinatşümûl bir ifade olduğunu ve bu ifadenin iktisap ettiği bütün hasletlerin İlâhî bir tabiata mahsus olduğunu göstermek içindir. *İnsan, bütün kâinatların en mükemmel tipidir.* Bu şekil ve suret, Kaadir-i Mutlak Yaradan'ın Muradı'na en uygun ve en yatkın şekil ve surettir. Onun yapısında bütün bir tekâmülün namütenahiye kadar uzanan bir yükselme ve olgunlaşmanın ifadesi vardır. İki El ile, muhafaza ve yükseltme mevzuu bahistir. İki El ile Kaadir-i Mutlak'ın varlıklarına vermiş olduğu kudret ve gücün her yönden yerinde ve tam olduğunun işareti vardır.

S: Günlük yaşantımızla ilgili olarak takıldığım bir nokta var. Gerek muhtelif celselerden aldığımız bilgiye göre, gerekse düşüncelerimiz neticesinde vicdanımızın emrettiği şekilde hareket etmemiz gerektiğini biliyoruz. Fakat, bilhassa maaşlı çalışan bir insan için, daima vicdanının emrettiği şekilde hareket etmesi mümkün olmamaktadır. O da şundan ötürü: Hesabına çalıştığı kimsenin menfaatlerini haleldar edecek ve fakat kendisi için vicdanî olan bir hareketi, işine son verilmesi ile sonuçlanabilir. Bu şekilde kişi bir bocalama içerisinde kalmaktadır. Bu durumda hayatlarını idame ettirmek zorunda olanlar için ne şekilde bir hareket tarzı icap eder ki, bu bocalama ve çelişki ortadan kalkmış olsun?

P: Şüphesiz, zeval bulmayacak en yüksek kanun sevgi'dir. Bu sevgi, Mukaddes Kitaplarınızın izah etmeye çalıştığı sevginin çok fevkinde olan İlâhi bir Prensip'tir. Şunu biliniz ki, sevginin bütün varlıkları idare etmesi, ancak o varlıkların liyakat ve haklarının belirli bir seviyeyi bulmasından sonra vuku bulur. Bütün insanlar, yekdiğerine karşı bir sevgisizlik içerisinde kalmadığı müddetçe, yani birbirlerinin ilk kademede hak ve imkânlarına, tekâmül hızlarına hürmet ettikçe, birbirlerinizin dayanışma prensiplerini ihlâl etmemiş olursunuz. Böyle-

ce sizler, umumi olarak yaşama imkânları içerisinde iki durumla karşı karşıya kalırsınız:

a — Vicdanen ve selahiyet bakımından mes'ul olduğunuz durumlar.

b — Sadece mes'uliyeti devam ettirmek bakımından emre uygun tarzda çalışmak.

Bahsetmiş olduğunuz durumda yapacağınız en iyi şey, kendi mes'uliyet sahanızı iyi tayin etmek, mes'ul olduğunuz için de selahiyetinizi kullanmaktır. Vicdanınızı, ancak, selahiyetinizi kullanıp kullanmamak hususunda fikrî, ahlâkî ve birtakım sair sebepler tahtında tereddüte düştüğünüz zaman ortaya koymalısınız. Unutmayınız ki, insanlar sevgisizliğin ve anlayışsızlığın kurbanı olarak kendilerine verilmiş olan hür iradelerinin istimalini, bilgisizlik ve idrâksizlikten dolayı kötüye kullanabilirler. Herkesden aynı şeyleri beklemek hatadır. Siz, selahiyetiniz dahilinde olan her vaziyeti bilginiz ve vicdanınızla çözmeye çalışınız. Eğer hadise, size doğru amansız bir şekilde tevcih olunmuşsa, bunu bilginiz ve maharetinizle atlatınız. İstikametini değiştiriniz. Ancak, selahiyetiniz dairesine girdiği zaman onunla muhatap olunuz.

S: Yukarıda, 'İnsan, bütün kâinatların en mükemmel tipidir' dediniz. Halbuki insanların his, fikir ve fiil bakımlarından, dünyamızı ziyaret eden ve uçan dairelerle gelen diğer dünya varlıklarının yanında çok geri, daha aşağı bir durumda olduğunu müşahede ediyorum. Uzaylıların moralman, tabiat kanunlarına hakimiyet ve ahlâk bakımlarından üstün olduklarını öğreniyoruz. Bu durumla üstteki sözünüzü nasıl bağdaştıracağız?

P: İnsan, İlâhî Kanun ve Murad istikametinde teşkil olunmuş en mükemmel bir varlıktır. Bu varlık, bütün İlâhî Prensip ve hürriyet içerisinde, kendi hürriyet ve iradesini kullanma selahiyetini almıştır. Varlığın bu şekilde, iradesini istimal etmek ve tekâmül etmek tarzı, onun geçici olarak kabalaşmasına, selahiyetinin ve liyakatinin düşmesine sebep olmuştur. *Bütün kürrelerde yaşamakta bulunan varlıklar, şekli suret olarak insan'da temsil olunur.* İnsan, sadece arz'ın insanı değildir. *İnsan, baştan ayağa kadar Kaadir-i Mutlak Yara-*

dan'ın en halis bilgisinin bir ifadesidir. Siz, her şeyde olduğu gibi, sadece duygularınız ve zihnî muhtevanız ile karar vermek zorundasınız. Ve işte bu zorunlu hâl sizi, şüphesiz geçici olan bir yanılmaya itmektedir.

İnsan, yaratılmış olan varlıkların en mükemmelidir. Onun ruhî cevheri, Kaadir-i Mutlak Yaradan'ın bütün muradını ihtiva edecek şekilde merkezileşmiş yüksek bir cevhere haizdir. İnsanın kendini bilebilmesi fonksiyonu, tekâmülün kendisidir. Sizin [uzaylılar diye] bahsetmiş olduğunuz diğer varlıklar, ki onlardan biz de haberdarız, sizlerin olduğu gibi, onlar da aynı şekilde fakat çok daha üstün ve daha selahiyetli bir tarzda ruhî irtibatlara geçerek tekâmüllerine devam ederler. Onların ve sizin bağlı olmuş olduğunuz Rablerin Rabbi olan Plân aynıdır.

Daha evvelki celselerimizden hatırlanacağı gibi, dünya tekâmülünün diğer kürrelerle beraber büyük bir kadere tâbi olduğunu söylemiştik (3). Şu farkla ki, sizler, bir merhalenin sonlarına gelmiş bulunmakla beraber, onlar bir merhalenin içine girmiş oluyorlar. Şunu demek istiyoruz ki, Yüksek Ruhî İdare Plânı, birinin yerine diğerini ikame edecek tarzda varlıkları kendi *vazife plânları*'na doğru çekmektedir. İşte bu yüzden Yüksek İdare Mekanizması, büyük tekâmül plân ve kaderi içerisinde meydana getireceği yer değiştirmelerin İlâhî Murad'a uygun bir tarzda tecellisi için, onları sizlerle, sizleri daha geri plânlarla alâkadar, vazifedar ve fonksiyoner kılar.

Hepiniz nev'i beşer olarak mukaddessiniz. Zilletiniz cahilliğinizden, cahilliğiniz ise nefsinizin ve şuurunuzun kapalılığından gelir. Nefsinizin kapalı oluşu, kendi kendinizi tanımanıza engeldir. Şuurunuzun dar oluşu bu tanıyıştaki sürat ve feraseti tam manasiyle elde edemeyişinizdendir.

S: Üstteki, kader birliği ve birbirini tamamlayıcılık sözlerinizden, insanların muayyen bir merhaleyi aştıktan sonra veyahut geniş şuura sahip hale geldikten sonra o gezegenlerde enkarne olacaktır, yahut olabilecektir manasını çıkarabilir miyiz?

P: Enkarnasyon, tekâmülün bir vetiresi ve bir tarzıdır.

İnsan, hiç bir zaman ruhî bir varlık olarak kalmak kaderine mâlik değildir. İnsanın en büyük hikmeti işte burdadır. O daima doğacak, daima yaşayacaktır. Doğacağı ve yaşayacağı muhit, liyakati ve o nisbette selahiyeti ile paralel olarak bilgisinin ve ruhî kudretlerinin bir zaferi olarak devam edecektir. İnsan, öyle durumların varisidir ki, maddeyi ve ruhu ve maddî plânı ve ruhî plânı aynı şekilde yürütebilecek, kullanabilecek, hizmet edebilecek durumdadır. Yani, bir beden içerisinde insan suretinde yaşarken, şuuru apaçık olarak gene aynı kuvvette ruhî vasatıyla da irtibatta bulunup yaşayabilecektir. Onun mukadderi işte böylece 'iki el' mukadderidir.

S: Bir sembol tetkik edildiği zaman, onda müsbet ve menfi materyelin dengeli bir birleşimi müşahede edilmektedir. Yani. insan düşüncesinde ve fikrinde cidal içerisinde olan menfi ve müsbet materyel, fehm'de yahut onun ifade şekli olan sembolde bir duruma ulaşmaktadır. Burada, müsbet ve menfi materyeli sembolde dengeli hale getiren bir üçüncü faktörün mevcut olması iktiza eder. Çünkü olayları müşahede eden varlık, şuur yapısında bu olayları müşahede sonucunda bir fehme ulaşıyor. Bu adeta olayın prensiplerine vakıf olmak demek de oluyor. Yani bir teklik prensibine ulaşıyor. Bu yüzden bir fehm'de, anlayışta, ya da onun ifadesi olan sembolde, prensiplere ulaşılmaktan dolayı müsbet ve menfi materyel dengeli halde tutulmuştur. Bir objektivizm mevcuttur diyoruz, ne dersiniz?

P: Semboller insan şuurunun ve idrâkinin geri seviyelerine, onları fazla yük altında bırakmadan, ağır tesirler içerisine sokmamak, teşevvüş içerisinde bırakmamak ve ne anladı ise anladığı nisbette yürütmek için meydana getirilmiştir. İfade etmiş olduğunuz şeylerin kısaca cevabı budur.

Bilgi, süzüle süzüle verilmek iktiza eden bir potansiyeldir. Bunu unutmayınız. Söz unutulabilir, konuşulup geçilebilir, fakat yazı unutulmaz tekrar edilebilir. Bu demektir ki, sözdeki potansiyel ile, yazıdaki potansiyel çok farklıdır. İşte, kısaca buna benzer şekilde bilgi, kâinat kanunları, büyük prensipler, ışık ve büyük rehberler varlığın ezilmeden, yıkılmadan, yavaş yavaş tedriç nizamı içerisinde yükselebilmesi-

lerin, asabî seyyale ve diğer tesirlerin şekline bağlıdır. Bilhassa bedenî ihtizaz kabiliyetiniz, sizin muhtelif gezegenlerde yaşamanızı veya yaşayamamanızı temin eder. Bu seyyarelerde yaşayabilmeniz, büyük bir bedenî hazırlığa bağlıdır, ki bu da, alt yapı ve fonksiyon olarak maddî ihtizazınızın nev'ini meydana getirir. Atmosferlerin ve arzı teşkil eden veya kürreyi teşkil eden maddî unsurların nev'i ile, orada enkarne olan insanın vücut ihtizazı ve hüceyre yapısı ve buna bağlı olarak bütün bedensel fonksiyonları da paralellik gösterir.. Sonra, siz muhakkak kendi görüş açınızın ve muhakemenizin emrettiği şartları istersiniz. Halbuki Kâinat, sizlerin daha tesirini bile alamadığınız namütenahi imkânlarla doludur. Bu imkânlar, tekâmül basamaklarının verdiği liyakatle insana ram olur.

S: Başka gezegenlerde enkarne olmanın önemli unsurlarından olan maddî ihtizaz keyfiyetinden ne anlaşılmalıdır?

P: Buna, sizin anlayacağınız tarzda, atomik veya moleküler ihtizaz diyebiliriz. Nasıl ki, arzınızda mevcut her bir madde, özel bir ağırlığa ve özel bir atomik ihtizaza mâliktir. Ve kendilerinde bulunan tesir, kendilerinde mevcut dalga boyu değişik olduğu için tezahüratı ve sureti de değişiktir. Bir ateşin içerisine dalmak, sizin için güçtür ve yakıcıdır ve öldürücüdür. Zira, ateşin ihtiva ettiği atomik ihtizaz, dalga boyu ve tesir,sizin bedeninizin ihtizaz, dalga boyu ve tesirinden pek çok farklıdır. Eğer hızınızı bu seviyeye çıkarabilirseniz, ateş sizi hiç bir zaman yakmayacaktır. Ve siz ateşten bir mekânda pekâlâ bu şartlar içerisinde normal yaşayabilirsiniz. Atmosferi veya başka bir özelliği değişik olan bir kürrede de ona uygun bir bedensel ihtizaz, dalga boyu ve tesire mâlikseniz, o mekânın sizin hayatîyetinize olan müessiriyeti hiç bir zaman menfi değildir.

S: Evet efendim. Tasavvur olarak söylüyorum, bunun için de dünyamızdan başka bir kürreye gidildiğinde, böyle bir adaptasyonun vukuu muhtemel görünmüyor bugünkü dünya şartlarına ve insanlığın tekâmülüne göre.

P: Evet.

S: Ancak orada enkarnasyondan sonra böyle bir neticeye ulaşılabilir.

P: Henüz liyakatiniz ve ihtiyaçlarınız, insan bedeninin

Ayak bağı olarak gördüğünüz birtakım faaliyetlerinizi ve işlerinizi sür'atle hallediniz. Çünki, cemiyetinizin faaliyet sahasının adım ve adım genişlemesi mukarrer olduğundan, size iltihak edecek fertleri iyi dirije etmeniz gerekir. Halbuki daha sizler kendinizi derleyip toparlamış değilsiniz. *Şuurunuz çok dar, düşünceleriniz çok basit, yaptığınız işler ise, alelâde kimselerin yapacağı kalitede.* Birlik ve sevgi ruhu üzerinizden eksik olmasın.

Celse - 8... Kademe - 3... 2-3-1968... Cilt - 5

S: Geçen celse, 'Bütün kürrelerde yaşamakta bulunan varlıklar, şekli suret olarak insan'da temsil olunur' denildi. Bu sözlerden, sistemimize bağlı diğer kürrelerdeki varlıkların şekil olarak da insana benzer oldukları neticesini çıkarabilir miyiz?

P: Evet.

S: Geçen celse, 'İnsan, baştan ayağa kadar Kaadir-i Mutlak Yaradan'ın en halis bilgisinin bir ifadesidir' deniliyor. Burada ise, sembolik bir benzeyiş mi kastedilmektedir?

P: İnsan, gerek yapısı, gerekse kendinde bulunan çeşitli tesir plânları ile enkarne varlıkların en mükemmelidir. İnsan, suret olarak, ahenk ve tesir plânları olarak tam bir dengeyi ifade etmesi bakımından enkarne varlıkların alacağı şekillerin en üstünüdür. İnsan şekli, mümkün olan en güzel şekilde teşkil olunmuştur. Ve bu şekilden daha gayrı bir şekil yoktur. *Veçhe, ancak ihtizaz ve seyyaliyetin inceldiği ve arttığı nisbette esirî bir, ruhanî bir görünüşü aksettirebilir.* Ancak fark budur. Kaadir-i Mutlak, iki eli'yle meydana getirmiş olduğu eserini, en mükemmel şekilde temsil etmiştir. Ve zaten kâinatın hangi noktasında olursa olsun ruhî bir varlık; bedenî bir varlık halinde tezahür etmek zorunda kalırsa, en üstün şekil olarak insan'ı seçer. Ondan gayrı bütün varlıklar noksandır. Bu kadar.

S: En üstün şekil olarak insanı seçmesi, biraz da enkarne olacağı seyyarenin tabiî şartlarına bağlı değil midir? Oksijen ve diğer hususlar..

P: Bunlar, maddî yapının unsurlarını teşkil eden hücre-

lerin, asabî seyyale ve diğer tesirlerin şekline bağlıdır. Bilhassa bedenî ihtizaz kabiliyetiniz, sizin muhtelif gezegenlerde yaşamanızı veya yaşayamamanızı temin eder. Bu seyyarelerde yaşayabilmeniz, büyük bir bedenî hazırlığa bağlıdır, ki bu da, alt yapı ve fonksiyon olarak maddî ihtizazınızın nev'ini meydana getirir. Atmosferlerin ve arzı teşkil eden veya kürreyi teşkil eden maddî unsurların nev'i ile, orada enkarne olan insanın vücut ihtizazı ve hüceyre yapısı ve buna bağlı olarak bütün bedensel fonksiyonları da paralellik gösterir.. Sonra, siz muhakkak kendi görüş açınızın ve muhakemenizin emrettiği şartları istersiniz. Halbuki Kâinat, sizlerin daha tesirini bile alamadığınız namütenahi imkânlarla doludur. Bu imkânlar, tekâmül basamaklarının verdiği liyakatle insana ram olur.

S: Başka gezegenlerde enkarne olmanın önemli unsurlarından olan maddî ihtizaz keyfiyetinden ne anlaşılmalıdır?

P: Buna, sizin anlayacağınız tarzda, atomik veya moleküler ihtizaz diyebiliriz. Nasıl ki, arzınızda mevcut her bir madde, özel bir ağırlığa ve özel bir atomik ihtizaza mâliktir. Ve kendilerinde bulunan tesir, kendilerinde mevcut dalga boyu değişik olduğu için tezahüratı ve sureti de değişiktir. Bir ateşin içerisine dalmak, sizin için güçtür ve yakıcıdır ve öldürücüdür. Zira, ateşin ihtiva ettiği atomik ihtizaz, dalga boyu ve tesir,sizin bedeninizin ihtizaz, dalga boyu ve tesirinden pek çok farklıdır. Eğer hızınızı bu seviyeye çıkarabilirseniz, ateş sizi hiç bir zaman yakmayacaktır. Ve siz ateşten bir mekânda pekâlâ bu şartlar içerisinde normal yaşayabilirsiniz. Atmosferi veya başka bir özelliği değişik olan bir kürrede de ona uygun bir bedensel ihtizaz, dalga boyu ve tesire mâlikseniz, o mekânın sizin hayatîyetinize olan müessiriyeti hiç bir zaman menfi değildir.

S: Evet efendim. Tasavvur olarak söylüyorum, bunun için de dünyamızdan başka bir kürreye gidildiğinde, böyle bir adaptasyonun vukuu muhtemel görünmüyor bugünkü dünya şartlarına ve insanlığın tekâmülüne göre.

P: Evet.

S: Ancak orada enkarnasyondan sonra böyle bir neticeye ulaşılabilir.

P: Henüz liyakatiniz ve ihtiyaçlarınız, insan bedeninin

vibrasyonel karakterini tadil edecek seviyede değildir. Böyle bir seviyeyi iktisap eden insan nesli, şüphesiz aynı bir enkarnasyon içerisinde muhtelif ihtizazları kabûllenip, çeşitli hayat imkânlarına kavuşabilir (4). İşte insan bedeninin mükemmelliği bu adaptasyonu temin edebilecek derecede oluşundan da ileri gelir.

S: Bu celsenin başında, insanın veçhesinden bahsedildi. Burada kastedilen manayı anlayamadım, biraz daha açar mısınız?

P: İnsanın veçhesi, bütün görünüşü ile insan veçhesidir. Bir yüz, olabildiğinin en güzel şeklindedir. Orada en büyük ahenk ve denge, en mükemmel hal mevcuttur. Bunda şüpheniz olmasın, bunu demek istedik.

S: Son yıllarda yeryüzünde, diğer gezegenlerde yaşayan varlıklarla irtibat konusunda bir çok faaliyetler olmaktadır. Ufo araştırma kuruluşları meydana gelmiş ve bir hayli döküman toplanmıştır. Bu konuda, irtibatlar konusunda Plân'dan neler öğrenilebilir?

P: Kâinat'ınız içinde her hadise ve imtihan vasatı, kademeli bir sistem dahilinde yönetilir. Bu yönetilme, herşeyden azamî derecede istifade etmek ve herşeye azamî derecede hürriyet vermek suretiyle tecelli eder. Kâinat'ta gayrı meskûn hiç bir şey yoktur. Ya bilkuvve kendisi meskûndur veya sonradan iskân edilmiştir. Şüphesiz, Kaadir-i Mutlak'ın sonsuz bilgisi, tekâmül basamaklarını muhtelif plânlara ayırmış, bunları bedenli ve bedensizler olarak tefrik etmeden sadece, 'tekâmül vetireleri' ile birbirinden ayrı tutmuştur.

Sizin üstün bir realite olarak gördüğünüz bir realiteyi bizatihi yaşayan varlıklar olabildiği gibi, tasavvur edemeyeceğiniz realiteleri de bir hâl olarak yaşayan varlıklar vardır. Sizler, bedenli yaşayışla bedensiz yaşayışı büyük bir uçurum olarak görmektesiniz. Bu yanlış bir telâkkidir. Bedenli yaşayış veya ruhsal yaşayış arasında pek az bir fark vardır. Bu farkın koyulaştığı yerler seviyenin düştüğü, şuurun çok daraldığı, tesir'in kabalaştığı vasatlardır. Halbuki seviye yükseldikçe, ruhsal yaşayışla maddî yaşayış arasındaki bağlar çok incelir, atbaşı olurlar. Yani, varlık, hem mazisinin liyakatine

göre elde edebildiği şuuruna sahiptir, hem de şu anda yapmış olduğu hareketlerinin gayesini bilir.

Buut meselesine gelince, insan, ileri safhalarda hem bedensel bir buut, hem de bir ruhsal plân içerisinde aynı zamanda bulunabilir. Varlığınızı teşkil eden bütün, bu iki ortamın tek bir buut halinde gözükmesinden ibarettir. İnsan, hem 3'ün, hem üçten gayrı buutun varlığıdır. Kesin ve kaba sınırlar içerisinde kalmak, bütün nesillerinizi harap etmiştir. Ölüm, müteâkıp bir realitenin bir dinlenişi safhasıdır.

Sizlerin en büyük rüçhaniyetleriniz, şüphesiz sair hayatlarınızda vuku bulacak rüçhaniyetleriniz, tekâmülünüze kesiksiz olarak devam edebilmektir (5). Şöyle ki, bir hayatınızın tatbikatı devam eder, bilginiz devam eder, hafıza ve şuurunuz, intibalarınız devam eder; ölüm hadisesi ile inkıtâya uğrar ve sonra enkarne olursunuz. Kaldığınız noktadan devam edebilme imkânı, unutma, silinme imkânı ortadan kalkar [gelecekteki bu yüksek yaşamlarınızda]. Bu, yüksek bir merhaledir. Vazife duygusunu köklü olarak benimsemiş olan, sevgi realitesini günlük hayatı gibi yaşayan, hodgâmlığın zıddı olan bir diğerkâmlığı çoktan itmam etmiş bulunan bir tekâmül vasatındaki varlık meselâ, böyle bir varlıktır.

Bu yüzden, gerek ruhsal plânlar, gerek maddî plânlar büyük bir plânın ve gayenin tahakkuku için müşterek çalışırlar, birbirlerinden görerek vazifelerini itmam ederler. Böylece, büyük İlâhî Murad'ın tahakkukunda ve plânların gerçekleşmesinde üst olan asta elini uzatır. Herkes, her plân ve her varlık, her seviye ve her Mekanizma kendi imtihanlarını, birbirlerinin imtihanlarına engel olmayacak şekilde harfiyen tatbik eder, neticesini alırlar. Meselâ, *Sadıklar Plânı olarak sizin ile irtibatta bulunan bir Vazife Grubu, sadece tebliğle görevli değildir. Bir çok bedenli ve bedensizin tekâmülî aksiyonunda en isabetli işi yapabilmeleri için devamlı neşriyatta, dolayısıyla müessiriyette bulunur.* Bunlar, çok geniş ve sizler için kavranılması çok zor kadrolar içerisinde cereyan eder.

S: Geçen celse, 'İnsan, hiç bir zaman ruhî bir varlık olarak kalmak kaderine mâlik değildir. İnsanın en büyük hik-

meti işte burdadır. O daima doğacak, daima yaşayacaktır' denildi. Bu hususu biraz açıklar mısınız?

P: Peki siz, insandan gayrı bir enkarnasyon şekli söyler misiniz?

S: Bugün verilen bilgilere göre aksi varit olmuyor. En üstün şekil ve suret insan olduğuna göre, bütün enkarnasyonlar nihai olarak insan bedeninde temerküz edecek demektir..

P: Tekâmülün bedenî bir imkân olmayıp, şuurî bir imkân olduğunu hiç bir zaman unutmayınız. Bedenî imkânlarınız, şuurî imkânlarınıza daima uyacak bir elastikiyette halkolunmuştur.

S: Burada şu neticeyi çıkartabilir miyiz: Kâinat içerisinde varlıklar için daima bir enkarnasyon zarureti vardır.

P: Evet. Fakat bu enkarnasyonlar çok yüksek tertipte de olabilir.

S: Yine bir insan bedenine vabeste midir?

P: Evet.. Şüphesiz bu bedenlerin ihtizazî durumu sizinkilerden pek çok farklıdır.

S: O zaman burada, insanüstü dediğimiz durum, bir beden üstünlüğü değil de, şuurî üstünlük olarak anlaşılması iktiza eder.

P: Gayet tabi.. Gayet tabi.. Yanlış terimleriniz, yanlış tarifleriniz, noksan ifadeleriniz pek çoktur. Onların üzerinde gayet hassasiyetle durursanız, bir çok yeni anlayışlara ulaşabilirsiniz. Bu tasavvurların çoğu iptidaidir ve yalan imajinasyondur. Egoizmin şahlanması, putperestliğin hüccetidir, rücuudur. Çünki insan, herşeyden önce kendinde, ego realitesinde üstün kıymetler ve hasletler görmek ihtiyacındadır. Ve bu, onun üstünleşmesinin geri ve biraz da menfi hareket saikidir.

S: Klâsik bilgilerde, artık bedenî enkarnasyon zarureti kalkmış varlıklar.. gibi bazı ifadeler geçmektedir. Bu hususta siz ne dersiniz?

P: Kâinatta maddî vasatla yakın temas, direkt temas kurabilmek, ancak bir bedenle olur. Bunun gayrında yapılan bütün temaslar, tekâmüle vabeste değildir. İnsan, ego safhasındadır. Yeryüzünün üstün insanı olmayı, hakir ve bir çok şey-

lerin müsebbibi gördüğü bedenini terk etmekle kazanacağını zanneder. Yanılır. Ve hep yanılmışlardır. Hâkilik, gerilik varlığın şuurundadır. Ve bilgisizliğindedir. Bilgisizlik ve şuur darlığı, ancak bir bedenin terk edilmesini ve bir daha ona dönülmemesini temenni eden zavallıdır. Tekrar enkarne olmayan varlık, tekâmül edebilir mi?.. Siz bunu makûl şekilde bana nasıl izah edebilirsiniz? Hangi ruhî vasatta, ki böyle bir şey yoktur, hangi vasatları kullanarak müessiriyetini ve bilgisini arttıracaktır, söyleyebilir misiniz?

S: Cevap olarak değil, fakat bir hususu burada belirtmek istiyorum: Bir seyyaredeki tedvîr vazifesini üzerine almış bir Plân'ın da tekâmül ettiğini düşünebiliriz. Burada bir beden enkarnasyonu mevzuubahis olmadığı halde, tekâmül ettiğini söyleyebilir miyiz?

P: Siz bir arzı tedvîr eden Ruhî Plân'dan ne anlıyorsunuz?

S: İlk hareket unsuru olarak, bir bedenle enkarnasyon tarzında ilişkisi olmayan bir ruhî plân olarak anlıyoruz.

P: Nasıl şeydir bu?

S: Onu elbette tahmin edemeyiz, fakat hareket noktamız bu..

P: Müessiriyeti nasıl olur?

S: Bir müessiriyeti mevcuttur diye tahmin ediyoruz, bir yönetim olduğuna göre. Fakat tabi orasını fazla olarak bilmiyoruz..

P: *Çok muğlak, çok müphem ve yanlış tasavvurlarınızla yetiştirildiniz. Ruhî Plânlarınız, kendi buutlarında enkarne olarak bulunurlar.* Sizin buutunuzda olmadığı için, bedenli olarak gözükmezler. Buut, buut içerisindedir. Ve her buut kendi bedenini muhtevidir. Hangi varlık, hangi ruhî plân, hangi mekanizma bulunursa bulunsun, Yukarı'nın müsaadesiyle şunu arzediyoruz ki, her buutun içerisinde bulunan varlık, orada enkarne olmuştur. Yalnız Kaadir-i Mutlak olan Hâk, bundan münezzehtir. Bütün yaratılmış olanların bir vasatı vardır ve o vasat içerisinde mevcutturlar. Mevcudiyetleri, vasatın mevcudiyeti ile kaimdir. Ve bu yüzden varlık, kâinatın bir parçası, bir bütünüdür. Hangi seviye ve mertebede olursa ol-

sun, kendi buutunda enkarnedir. Her buut birbirinden perdelenmiştir ve birbirini ruhî olarak bilir ve tanır. Bunu böyle biliniz.

S: Şu halde, maddî olarak insan veçhesinde enkarnasyon, üç buutlu madde kâinatında caridir, bu doğru mudur?

P: Evet. Ve en mükemmelidir.

Celse - 9... Kademe - 3... 22-3-1968... Cilt - 5

S: Enkarne varlıkların en mükemmeli insan olduğuna ve ruhî bir varlık olarak kalmak kaderine mâlik bulunmadığına göre, enkarne varlık olmayan ruhî varlık sözünden ne anlamalıyız?

P: Enkarne varlık, bütün maddî vasatlarda tecrübe, epröv geçiren varlık demektir. *Ve insan suret olarak bu enkarne varlıkların en mükemmelidir.* Enkarne olmayan varlık ise, maddî vasatta tecrübî evolüsyona sahip olmadan fakat bunlara ihtiyacı bulunan bir varlıktır. Enkarne olmayan ruhî varlık, mesela sizin spatyom ismini verdiğiniz suptil bir âlemde bulunan varlık olabilir. Fakat şunu ifade edelim ki, bu âlemde bile bulunan varlık, esas itibariyle bu suptil plânda enkarne olmuş varlıktır. Yalnız, evolüsyonun üstün bir merhalesinden sonra, varlık, içinde bulunduğu buutun hakimi durumunda bulunur. Ve böylece, o, enkarne olmayan bir varlıktır. Meselâ, sizin Yüksek Ruhî Plânlar olarak vasıflandırdığınız İdarî Merkezler bu tiptendir. Bunların tecrübe ve evolüsyonu, enkarne varlıklar üzerindeki tatbikatları ile, sevk-ü idareleri ile tamamlanır, ortaya çıkar.

S: Enkarnasyon kelimesini biz, belirli bir epröv sahasına şuurun daraltılması şeklinde anlıyoruz. Bu nedenle, enkarnasyondan dolayı tam bir açık şuur hali mevcut değildir. Açık bilgiler demek olan verite'ye karşı da kısmen kapalıdır. Bu durum plân enkarnasyonunda nasıl bir manzara arzeder?

P: Ne demek plân enkarnasyonu?

S: Bir ruhî plânın kendi buutunda enkarne olduğu bahsedildi geçen haftaki celsemizde.

P: *Hayır. Böyle bir şey yoktur. Söylenmiş ise yanlış söylenmiştir. Tashih ediniz.*

S: O halde bir ruhî plânın enkarnasyonundan bahsedemeyeceğiz!

P: *Hayır. Çünkü o, kendinde meknuz çok üstün bir ruhî potansiyelden dolayı buuda hakim vaziyettedir. Buuda hakim olan Ruhî Merkez, enkarne olmak durumunda değildir. Çünkü enkarnasyon bir yavaşlama, bir gerilemedir kendi seviyesi için.*

S: Biraz evvel belirttiğiniz, spatyomda bulunan bir varlığın oraya enkarne hali ile bu durum arasında bir benzerlik yoktur diyorsunuz!

P: Evet.

S: Benzerlik olmayış nedeni, tekâmül farklılığı mıdır?

P: Umumî olarak, öyle diyeceksiniz.

S: Bir plânın yönetim halindeyken onun şuur daralmasından bahsedilebilir mi, epröv sahasına o plânın teksif olması nedeniyle?

P: Siz plân'dan ne anlıyorsunuz?

S: Birtakım ilâhî prensiplere, kâinat kanunlarının bir kısmına ünsiyet kesbetmiş, hakim olmuş bir varlıklar grubu olarak anlıyoruz. Bu hakimiyetlerinden dolayı bir tasarruf gücüne sahiptir. Ve bir yönetim selahiyetini elde etmişlerdir. Fakat bu yönetimin daima belirli sahalara inhisar ettiğini düşünüyoruz ve diyoruz ki, bu nedenle bu faaliyetlerinde lokal bir durum vardır. Şu halde veriteye karşı daima bir tam ulaşamama hali mevcuttur diye düşünüyoruz.

P: Mevzularının lokal olduğunu nasıl anladınız?

S: Meselâ, dünya üzerinde belirli bir gurubun veya bir seyyarenin yönetilmesi vazifesini alan bir plânın bu...

P: Bir seyyarenin yönetilmesi daralmak mıdır?

S: Daralmak manası burada nakıs bir durum olarak değil, fakat belirli bir sahaya teksif olma manasına söylenmiştir.

P: Ruhî Plân, üç vasatla faaliyet halinde olan, enerjisini gene o üç vasattan alıp gene o üç vasata veren, ruhî olmak ifadesini kullanamayacağınız bir zekâ ve şuuru muhtevi varlık olarak düşünebilirsiniz. Bu üç plân; madde plânı, kendi buutu ve kendi şuuru'dur.

Plân, ancak, bu üçünün kaynaşmasından meydana gelmiş bir teşekkül olan bir müessesedir. Bu müessese'de, varlık ferdiyeti mevzuu bahis değildir. Müessese mevzuu bahistir. Şunu anlamalısınız ki, Plân, bir varlıklar kompleksi değildir. Burada varlıklar ancak, kendi potansiyellerini geliştirmek ve Kaadir-i Mutlak'ın nizam ve kanunlarını öğrenmek için o müessesede iş görürler. Müessesenin hüviyeti, varlığın hüviyetinden ayrıdır. Plân, yani, tamamiyle İlâhî bir prensibin mücessem şeklidir.

Bir planetin sevkü idaresinde bulunan bir Plân, teksif olunmuş bir Plân değildir. O Plân, o planetin her noktasıyla alâkadar olabilecek tertipte bir organizasyona mâliktir. Sizler Organizasyon'u, İlâhlar olarak, Rabler olarak bilirsiniz. Bir İdare Mekanizması ise, bu türlü müesseselerin bir çoğunu kapsar. Biz ancak bu kadar söyleyebiliriz. Bu anlattığımız kısımlar üzerinde iyi düşününüz. Ve iyi hazmetmeye çalışınız. Gayrı şahsi olarak, varlık dışı bir İlâhî Prensip'in tecessüm etmiş durumu şuurlarınız için en faydalı bir tahayyül unsurudur. Böylece, basit putunuzu İlâhî bir put olmaktan da kurtarmış olursunuz.

Sizler, nasıl arzınızın üzerinde enkarne olarak bir hizmette bulunuyorsanız, tasavvurunuzun fevkinde bir tekâmül seviyesinde bulunan varlıklar da bu İlâhi Müessese'de hizmette bulunur. Şüphesiz, müessesenin de organizasyonu mevcuttur. İşte, Kaadir-i Mutlak'ın kendi Prensip ve Bilgisi'ni derece derece indirerek sizlere 'rehber' olarak verdiği Mukaddes Kitaplarınız bu Müesseseler tarafından hazırlanmıştır. *Bunlar, İlâhi Müesseseler'dir. Bunlar, ancak, Yaradılış'la* (8) *beraber aynı plâna dahil olarak zuhur etmiş Müesseseler'dir.* Her yerde, her buutta, Kâinatların her şeyinde bu müesseseler rol oynarlar.

S: Mukadderatımızı yakından ilgilendirmesi bakımından, çok eskiden beri üzerinde durduğumuz bir konu var. Bahsetmiş olduğunuz yüksek idareci varlıkların hata yapıp yapmadıkları konusu. Bize göre hata yapmamaları gerekiyor. Eğer hata yapmaları sözkonusu ise, yeryüzündeki bitkilerin, hayvanların ve insanların mukadderat plânları bozulur, birbirine karışır ve kaotik bir durum ortaya çıkar diye düşünüyoruz.

P: Hata ancak, nefsanî safhanın bir vetiresidir. Bu safhada bulunan varlıklar için hata darbeleyici, düşürücü, ızdırap vericidir. Çünkü, tekâmülünüzün bir vetiresi, darbe ve ızdırabı görmek ve duymakla meydana gelmektedir. Halbuki, daha üstün realitelere mâlik varlıklar için ızdırap ve darbeyle tekâmül etmek mevzuu bahis değildir. Onların tekâmülleri tatbikat ve bilhassa bilgi ile kendilerine bahşedilmiş olan İlâhî Kanunları kullanmak, [liyakat]larını bu kullanış içerisinde yükseltmektir.

Görülüyor ki, pek daha tasavvuru gayrı kâbil tekâmül seviyelerini düşünmeden, sizin bir kaç realite üzerinizdeki varlıkların yaşayış tarzını, varoluş tarzını düşündüğünüz zaman, hatanın ancak, belirli bir realite içerisinde kıymet kazanmış olduğunu görürsünüz. Tasavvurlarınızı, elinizde bulunan şekil ve maketlerin dışında teşekkül ettirmeyi becermeniz lâzım. Eğer beceremiyorsanız, elde edeceğiniz bilgi ve geçireceğiniz hâl, dar bir saha içerisinde kalmaya mahkûmdur. Binaenaleyh, bir İdarî Merkez'de hata mevzuu bahis değildir. İlâhi Kanun ve Prensipler, zaten otomatik olarak böyle bir şeyi yok ederler. Unutmayınız ki, Mukaddes Metinlerinizde, her şeyi en iyi bilenin Allah olduğu zikredilir. Bu, bütün İlâhi Prensip ve Kanunlar'ın asla şaşmadığını, en iyi şekilde, en güzel şekilde tahakkuk ettiğini gösterir.

S: İnsan suretinin muhafazası, bu şekli muhafazayı icap ettiren seyyarelerde mümkündür. Fakat Güneş gibi bir mekânda bir insan suretinin muhafazasına ne ihtiyaç vardır?

P: Niye yoktur?

S: Çünkü insan şeklinin tabiat kanunlarının zorunlu hali, Güneş'te mevzuu bahis değildir.

P: Nasıl?

S: Yürüyebilmek için, iki ayak ve dengeli bir beden yapısı, Güneş içerisinde sözkonusu olmamalı. Orada bir suretin muhafazası hangi sebeple düşünülebilir?

P: Güneş'te nasıl yaşanır?

S: Misalden hareketle, yürümek diye bir mefhum olmasa gerek.

P: Neye istinaden?

S: Fizik ve astronomi bilgilerine istinaden.

P: Onlar yanlıştır. Kâinat'ın her noktasında, eğer bir enkarnasyon mevzuu bahis ise, bunun şekli sureti insan'dır. Bu şekli suret, henüz hiç bir şeyini bilmediğiniz büyük prensip ve kanunları teker teker sembolize eder. Ve insan bütün bu kuvvetlerin birer sembolüdür. Ve ancak en yüksek cevheri haiz ruhi cevheriniz, böyle bir sûrete tâbi olmaya lâyıktır.

Siz bilmediğiniz hususları biliyormuşcasına kendinizi aldatmayınız. Güneş hakkında hiç bir şey bilmiyorsunuz. Yıldızlar hakkında da.. Bildiğiniz şeyler, parmaklarınızın hissettiği bir dokunum kadar basit, bir dokunum kadar aldatıcı bilgilerdir. Beşerî bilginiz ve beşerî ilminiz, bu sorduğunuz sualin altından kalkacak kadar yüklü ve dolu değildir. Sorduğunuz soruların manasını takdir, karşılığını da tahmin edebilecek kadar bilgili olmalısınız.

Güneş'te hayat mevcuttur. Güneş'te tekâmül mevcuttur. Güneş'te büyük sistemler yaşar. Onların orada yaşayışı, sizin hiç bir zaman şu beden içerisinde idrâk edemeyeceğiniz bir buutun ilhakı ile olur. Her bir buut, hususi bir tesiri haizdir. Ve bu tesirle mahmul bulunan her bir varlık, meselâ Güneş'te, sizin burada yaşadığınız gibi yaşayabilir. Şüphesiz, maddî varlığın suptilliği, inbisâtının aşırılığı mevzuu bahistir. Fakat, İlâhi Prensip ve Kanunlar bakımından, insan'ın sembolize ettiği her şeyi sembolize ederler. Siz, spatyom dediğiniz buutla, dünya buutunu ayırabilir misiniz? Cevap veriniz.

S: Buut bakımından muhakkak ki fark vardır.

P: Siz ayırabilir misiniz?

S: Yani bu ayırmak, tefrik etmek manasına mı?

P: Evet.

S: Spatyom hakkında bazı sezgilerimiz var ancak.

P: Güzel.

S: Burada ise, beş duyumuza temas eden kaba madde var. Bu bakımdan, ufak sezgilerimize göre bazı ayırmalar yapabiliriz.

P: Fakat, hiç bir zaman onun mekânını tayin etmek kudretinde değilsiniz.

S: Muhakkak ki öyle, bu bağlı şuur içerisinde.

P: Halbuki, dünya, kendi spatyomunu da meknuzdur. Her planet kendi *suptil plânını* da haizdir. Ve *kaderî plânını* haizdir. O kaderî plâna bağlı olan varlıklar, suptil plânı ile kaba maddî plânı arasında tecrübeler geçirir. Dersiniz ki, bir celsede bir varlık medyomla irtibata geçti. Tasavvurlarınız daima, gökyüzünden yere doğru uzanan birtakım hatlar, ışıklar veya birtakım vibrasyonlar gibidir. Bu yanlış bir tasavvurdur. Fakat, şimdiye kadar, zarureti görüldüğü için, meselâ sizlere, başka türlü izah edilmemiştir. Halbuki, suptil plânınız ile, hasseler âleminiz, birbirinin dahilinde ve birbirinin haricinde olarak hareket ederler.

Sizin yaşadığınız şu muhit içerisinde, aynı seviyede suptil bir plânın varlıkları da yaşamaktadır. Ne sizin onlardan, ne onların sizden bir rahatsızlığı yoktur (7). İşte bu noktayı, aynı zamanda, bir İdare Mekanizması'nın 'üçlü bağlanışına' da ilave ediniz.

S: Suptil plândan kasıt, spatyom manasına mıdır planetin?

P: Ne demektir spatyom? Muhakkak ölülerinizin iltica ettiği bir âlem midir?

S: Beden enkarnasyonu olmadan, varlıkların bulunabildikleri âlem şeklindeki anlayışa istinaden...

P: Hayır. Hayır, orada da enkarne olursunuz. Spatyom, bir şuur halidir. Bu şuur haliyle müterafık olarak, kaba maddî tesirlerden kurtulmak veya muvakkaten ayrı kalmak mukadderdir. İşte siz böylece, bedeninizi terk edersiniz. Bir ahret fikri, ölülerinizin gezip dolaştığı bir mekân değildir. Böyle bir mekân mevzuu bahis değildir. Mevzuu bahis olan, varlığın şuur halinin tebdilidir. Şuur halinizin tebdili, icabı hale göre sizi, şekli surette insan olarak arz üzerinde enkarne kılar. Ve gene bu tebdil, spatyom dediğiniz başka bir şuur hali içerisine dahil olduğu zaman, otomatik olarak beden terk edilir. Seyyaliyet ve tesirin hareket gücü, ister istemez bu neticeyi tayin eder. Sizler, aynı zamanda, çok değişik şuur halleri içinde bile, meselâ bir Mekanizma'nın kendi şuuruna dahil faaliyetlerden ibaret kalırsınız. İşte böylece, değişik bir şuur ha-

li, değişik bir şuur bilgisi ve bir Mekanizma'nın tasavvurunda çok üstün bir şuurun ilk sezgilerini almaya başlayacaksınız.

S: Dünyadan spatyoma dahil olan bir varlığın spatyomdaki enkarnasyonunu bir suptil beden içerisinde mi mütalaa etmemiz gerekir?

P: Enkarnasyon, bedenlenmek değildir. Enkarnasyon, bir şuur halinden diğer bir şuur haline inkılâptır ki, zaruret olarak o şuur halinin gerektirdiği şartlara bürünmek ortaya çıkar. Bu şartlardan biri de, şekli suret olarak insan halinde olmak, veya başka bir kalıba intikal etmektir.

S: Başka kalıp derken, ne kastedilmiştir?

P: Başka kalıp, tekâmülün daha geri seviyelerinde bulunan kalıplar olabileceği gibi, meselâ sizin haiz olduğunuz kalıbın çok daha duygulu, çok daha ince tesirleri haiz kalıplar da olabilir. Meselâ, suptil beden tabir ettiğiniz kalıp ancak, varlığın şuur hali ile müterafık olarak mevcuttur. Şuur hali tekrar kesifleşmeye ve daralmaya başladığı zaman, otomatik olarak bağlantı, kaba maddî bedenle olur. Sizin ölüm dediğiniz hadise, varlığın şuur faaliyetlerinin ve şuur sahasının kaba ve dar tesirden, ince ve geniş tesire doğru tevcih edilmesi sonucu ortaya çıkar. Yani kalıp bırakılır. Ve yeni şuurunun buutu içerisinde kendine has bir mekânı teşkil eder. İşte, bu, mekânı teşkil ediş, sizlerin dogmatik olarak fikir yürüttüğünüz suptil bedeninizdir.

S: Bu suptil bedeni, şekli suret olarak ve vibrasyonel bakımdan daha yüksek, fakat şekil bakımından insana benzer olarak mı düşünmek gerekiyor?

P: İnsan'a benzerlik, şu anda sizlere benzerlik demek değildir. Bunu iyi anlamanızı isteriz. İnsan'a benzerlik, insan'ın teşekkülünde mevcut olan gayeyi ve prensipleri haiz olmak demektir. Suptil bedeni ile insan suretinde olan varlık denildiği zaman, muhakkak ki, insanın gaye ve prensibi ile hemhal oluyor demektir.

S: Dünyamızın dahil bulunduğu tesir alanı içerisinde, diğer dört eş kürrenin mevcudiyetinden bahsetmiştiniz. Varlığından sizlerin de haberdar olduğunuz diğer varlıklar, yani uçan daireli insanlar bu eş kürrelerden mi gelmektedirler?

Maksatlarının bizleri uyarmak olduğunu söylemektedirler, ne dersiniz?

P: Bu meseleyi kendiniz hallediniz. Bizim size söyleyebileceğimiz şeyi siz biliyorsunuz. Her yer meknuzdur, meskûndur. Vazife plânları üstüste yığılmıştır. Bir üst bir alttakinin tekâmülüne hizmet eder. Daha doğrusu tekâmül etmesine hadimdir. Varlıkların bu tarzda bir buuttan diğer bir buuta atlamak suretiyle birbirlerine hadim olması, İlâhî bir Emir ve Prensip'tir.

S: Eş kürre derken anlamamız gereken, bir üst ve bir alttaki sistem mi oluyor?

P: Bu, arzınızın şöyle veya böyle farkları mevcut olmakla beraber, esas itibariyle aynı yapıya haiz olan kürreler demektir.

S: Dört tane eş kürreden bahsedilmişti, bu kürreleri Merkür, Venüs, Mars ve Jüpiter ismini verdiğimiz gezegenler olarak düşünebilir miyiz?

P: Bu sizin dünyevî bilginizdir. Astronomik malumatınıza müracaat ediniz.

S: Amerika'da alınan bir tebliğde, arkadaşımızın saydığı bu gezegenlerin isimlerini vermişler. Orada da, yeni bir devrenin yaklaştığından ve dünya insanının bu diğer gezegenlerdekilerden daha geri bir durumda olduğu bahsediliyor. Uçan dairelerin oralardan geldiklerini farzedersek, dünyaya nazaran daha ileri oldukları anlaşılıyor. Onlarda birtakım yüksek ve diğerkâmca hareketlere de rastlanmaktadır. Tam vazifeli bir durum arzetmektedirler. Dünyada henüz böyle bir durum yaygın değildir, o halde dünya geridir diye düşünüyoruz.

P: Biz Sadıklar Plânı olarak, ancak kendimize verilen liyakat ve selahiyetin dahilinde olmak üzere eşyaya tasarrufta bulunur, insanları Kaadir-i Mutlak'ın gayesi istikametinde sevk eder, Ruhî Merkezler'e hizmet ederiz. Ruhî Merkez, saymış olduğunuz bütün bu isimlerin fevkinde bir Merkez'dir. Kendi sevki idaresinde bulunan varlıkların tatbikat ve imtihan vermelerini teminen, planetleri birbirine muhtaç ve bir kısmını diğer bir kısmına üstün kılmıştır. Şüphesiz, meknuz

ve meskun bulunan bütün planetler birbirleri ile irtibata geçeceklerdir. Fakat, Plân olarak bizim vazifemiz, bunların izahını ve hikmet-i sebebini ortaya koymak değildir. Biz ancak, size lâzım olanı, size gerekli olanı vermekle mükellefiz.

Celse - 10... Kademe - 3... 29-3-1968... Cilt - 5

S: Cilt - 5.. Celse - 8'de, 'Veçhe, ancak ihtizaz ve seyyaliyetin inceldiği ve arttığı nisbette esirî bir, ruhanî bir görünüşü aksettirebilir' dediniz. Bu pasajın manasını pek anlayamadım, fakat anladığım kadarı şu: Sima ve vücut yapısı itibariyle güzel olan insanların, elbette kendi ölçülerimize göre, ruhanî bir görünüşü aksettirdikleridir. Fakat günlük yaşantılarımızda çoğu zaman bu ölçünün muteber olmadığını ve yukarıdaki vasıfları haiz insanların aksettirdikleri güzel görünüşü haketmediklerini, nefsaniyetlerinin zebunu olduklarını, aksine görünüşü hoş olmayan bir çok insanın da tahayyül edilemeyecek inceliklerini görmekteyiz. Bu konuda gereken açıklamayı yapar mısınız?

P: Beşerî tekâmülde insan, kendi ruhî kudretinin ve ihtizazının neticesi olarak muhitinde bir seyyaliyet ve müessiriyete mâliktir. Veçhe yani sima, şüphesiz her halükârda ruhun bir aksiseda yeridir. Bilhassa sizlerin bulunduğunuz seviyede bu öyledir. Fakat, yüksek bir tekâmülü nazarı itibare aldığınız zaman, bahsetmiş olduğunuz iç ve dış arasındaki tenakuz ortadan kalkmış olduğu zaman, veçhe, varlığın şuur zenginliği nisbetinde bütün bedeni ile birlikte bir ihtizazı, bir tesir sahasını neşreder. Sizler, henüz içinde bulunduğunuz tekâmül vasatında sadece tek yönlü bir kıyas içerisinde kaldığınız için, veçhelerin ihtizazını tespit etmekte pek maharet sahibi değilsiniz. Bunda bir bakıma hakkınız var, şöyle ki: Sizler, her insanın türlü haletler içerisindeki ifade-i ruhiyesini devamlı olarak takip edebilecek bir vasıtaya mâlik değilsiniz. Eğer böyle bir vasıtanız olmuş olsaydı, veçhe itibariyle, ifadenize göre, güzel ve çekici olan bir kimsenin ruhî haletlerinin değişmesi neticesinde aldığı şekli tespit edebilirsiniz. İç güzelliğinin de aynı derecede dış güzelliği temin etmiş olmasını doğru bulursunuz. Eğer, veçhe-

si sizce makbûl olan bir kimsenin tenakuzlu davranışları varsa, bu veçhe gerçekten maddî bir kombinezondan ibarettir. Halbuki, hakiki veçhe, maddî veçhenin de fevkine çıkmış olarak sizce makbûl olmayan bir simayı yüksek bir değere ulaştırır. Demek ki ölçünüz, iyi bir veçhenin müessiriyeti, ihtizazı, insanlara karşı tevcih oluşundaki yükseklik, samimiyet ve asaleti aramanız [olması] gerekir. Daha ziyade, iç veçhenin yüzdeki ifadesini nazarı itibare alınız.

S: Yukarıda, bedenî ihtizazdan bahsettiniz. Bu ihtizaz dışarıda, insan yapısında teknik olarak ne gibi rol oynamaktadır ve nasıl olmaktadır? Mahzuru yoksa ve geniş olarak anlatır mısınız?

P: İnsan bedeni, ruhî varlığın şuur ve bilgi seviyesine göre bir ihtizaz neşreder. Bu ihtizazın iki ana kaynağı vardır: Birincisi, sizin maddî şahsiyetinizi meydana getiren atomik ihtizazınız.. İkincisi, benliğinizi hasıl eden psişik ihtizazınızdır. Psişik ihtizazınızın siası, maddî ihtizazınızın siasından ölçülemeyecek derecede daha vâsidir. Bundan dolayı, bu vâsilik, insanın kâinat içerisinde meknuz bulunan bir çok tesir plânları ile alâkasını temin eder. Bu alâkaya uygun olarak, beden, bir paratoner gibi bir çok ihtizazları toplar. Bu toplayıştan maksat, tekâmülün temininde sür'at ve yön tayinidir. Maddî ihtizazlar, bedeninizin hakiki dengesini meydana getirir. Bu denge, hangi derecede aksarsa, vücudun ihtizaz tespit, toplama kudreti o nisbette aksar. Şüphesiz, bedeninizde halihazırda pek azını keşfedebildiğiniz çok değişik nisbette seyyaleler mevcuttur. Bu maddî seyyaleler, sizin maddeten bile olsa daha üstün bir buutla irtibata geçmenizi temin edecek şekilde sıralanmıştır. Yani insan varlığı, meselâ sizlerin dematerya1izasyon dediğiniz hadisede olduğu gibi, ince tertipte seyyal maddelerin lehine olmak üzere bir denge bozukluğuna uğrarsa, varlık kaba ve yansıtıcı durumundan çıkıp, seyyal ve geçirgen bir duruma geçer. Böylece, bir mekân nakli mümkün olabilir. Buna ait pek çok misaller vardır (8).

Ruhî ihtizazınız, sizin meknuz potansiyelinizle beraber türlü haller gösterir. En basitinden, psikolojik bütün değ

şiklikleriniz buna bir misaldir. Bir medyomun çalışması buna misaldir. Bir güzel sanat erbabının çalışması buna misaldir. Keşifler, buluşlar buna misaldir. Rüyalarınız keza gene bir misal teşkil ederler. Sizlere, ruhî ihtizazınızın meydana gelmesi için ve gelişi hakkında bundan evvelki celselerde bir başlangıç yapılmıştı. Bu hususta bir sual tevcih edilmediği için, bu bahis kapalı kalmıştır. Şuur ve şuur sahaları ile ilgili bahis, ruhî ihtizazların terkip ve teşekkülü hakkında size yeni yeni bilgiler verebilir. Daha evvel vermiş olduğumuz malumatla şimdikini meczedip yeni suallerle karşımıza çıkınız.

S: Cilt - 5.. Celse - 8'de, 'Sadıklar Plânı olarak sizin ile irtibatta bulunan bir Vazife Grubu, sadece tebliğle görevli değildir. Bir çok bedenli ve bedensizin tekâmülî aksiyonunda en isabetli işi yapabilmeleri için devamlı neşriyatta, dolayısıyla müessiriyette bulunur' dediniz. Bu yardımların insanlar tarafından anlaşılma ve onlardan istifade etme şekli, tebliğ tarzında olanların dışında, nasıl olmaktadır? Bilhassa ruhî plânların varlığından habersiz olan veya bu plânların varlığını kabûlüne yanaşmayan ve inkâr edenler tarafından?

P: Bunların cevabını verebilmiş olmanız lâzım. Arkadaşınızı cevaplayacak bir kişi var mı?

S: Sezgi olarak düşündüm, fakat ben başka bir soru soracaktım.

P: Bu sualin cevabını kendi aranızda tespit ediniz.

S: Geçen celse, 'Güneş'te hayat mevcuttur. Güneş'te tekâmül mevcuttur. Güneş'te büyük sistemler yaşar. Onların orada yaşayışı, sizin hiç bir zaman şu beden içerisinde idrâk edemeyeceğiniz bir buutun ilhakı ile olur' denildi. Bu ilhakına ihtiyaç görülen buut, varlıkların bir şuur hali midir, değişik yüksek bir şuur hali midir?

P: Güneş ve ona benzer çok seyyal yapıda, çok seyyal maddî yapıya malik olan sistemlerde yaşayan varlıklar, aynı derecede oraya tamamen intibak etmiş vasıtalara, sizce bedenlere maliktirler (9). Bu seyyaliyet, herşeyden önce, bir ihtizaz meselesidir. Misal olarak diyebilirim ki, dünya üzerindeki insanların genel ihtizaz sistemi 100 ise, Güneş'te mev-

cut veya ona benzer diğer seyyarelerde mevcut varlıkların bedenî ihtizaz sistemi 150.000'dir. Görülüyor ki, bu derecede farklı ve yüksek bir vibrasyonel muhit içerisinde bulunan varlığın şuur, şuur sahası ve müessiriyeti o nisbette geniş ve yüksektir. Dünya plânına o varlıkların bu halleriyle inebilmeleri, enkarne olmaları mümkün değildir. Dünyanın hiç bir maddî karakteri, elemanları onların ruhsal ihtizazlarına mukabele edecek derecede yapılmamıştır. Şu anlattıklarımız sizi tatmin etti mi?

S: Evet efendim. Yalnız bir noktayı daha rica edeceğim: Enkarnasyona tâbi olan bir varlık, enkarne olduğu vasattaki maddelerden kendisine bir beden teşkil eder diye biliyoruz. Misalimizde olduğu gibi, Güneşte enkarnasyonunu arzu eden, yahut durumu onu icap ettiren bir varlık, güneş maddelerinden bir beden teşkil edecektir. Burada, ruhî yüksek bir ihtizaz veya başka bir buutun ilhakı konusu bizi düşündürdü. Acaba buna ihtiyaç var mıdır diye düşündük. Çünkü beden, oranın maddelerinden olduğuna göre, oranın şartlarına uygun bir beden demektir! Siz ne dersiniz acaba?

P: Bir Ruhsal Plân'ın, yeryüzünde mevcut bir maddî plâna olan müessiriyeti mevzuu bahis ise, bu müessiriyet muhakkak ki, yeryüzündeki plânın şartlarına uygun şekilde tadil edilir. Bu tadil keyfiyeti, işte, buut'lar vasıtasıyla temin edilir. Size göre 3'ncü buutla, 4'ncü buut arasındaki farkın (10) bilinememesi, kavranamaması; ruhsal bir tesirin, maddî bir tesire kalbi (dönüşümü); ruhsal bir tesirin maddeye olan müessiriyeti; meselâ bu arada bir medyomluk mekanizması tam manasıyla anlaşılamamıştır.

Üç buutlu maddenin ve maddede meknuz hususi vibrasyonlarla beraber bulunan insan varlığı, başka bir sisteme nakledilebilmesi için muhakkak ki, bir buut değişikliğine ihtiyacı vardır. Bu buut değişikliği önce, maddî sahada vuku bulacak, dezentegre bir hale gelecek, daha sonra şuursal bir tebeddülât ile müessiriyet kudretinin sahası, çemberi genişleyecektir.

İşte bunun için, ruhsal plânlarla olan alâkanız, ancak

medyomlar vasıtasıyla olabilmektedir. Yani; hususi bir tesir altında, bedenin bir çok seyyalevi maddesi ile dördüncü bir buuta yapışarak oranın tesirlerini alan bir varlık vasıtasıyla.. Buut, hiç bir zaman elinizdeki geometrik boyutlarla ölçülmez. En, boy, derinlik sizin akılsal ve vizüel ifade tarzınızdır. Dördüncü buut, bunların vücuda getirmiş olduğu bir şey değildir.

Celse - 11... Kademe - 3... 5-4-1968... Cilt - 5

S: ... Türkiye'de yeni bir kıyam olacak, veyahut Atatürk tebliğ verecek, en kuvvetli ihtimal de yeniden dünyaya gelecek. Hangi aileden gelecek ise bildirmenizi temenni ederiz.

P: Bu rüyanın bu celse ile alâkası nedir?

S: Aramızda ayırmalar yapmıştık. Biz rüyaları almıştık ta..

P: Rüyaları incelerken, rüyaların mekanizması üzerinde durmanız gerekir. Burada, rüyalarınızın yorumlamasını yapmak yersizliktir. Biz ancak, rüya mekanizmasının işleyişini, genel ve hususi durumların karşılıklı olarak meydana getirdikleri tesiri, ikaz, yönetim, müşahede noktayı nazarından rüyaların önemini açıklayabiliriz. Bu kadar.

S: Cilt-5.. Celse-9'da, 'Bunlar, İlâhî Müesseseler'dir. Bunlar, ancak Yaradılış'la beraber aynı plâna dahil olarak zuhur etmiş Müesseseler'dir' denildi. Burada, 'yaradılışla beraber aynı plâna dahil olarak zuhur etmek' sözlerinin biraz açıklanmasını rica ediyoruz. Ayrıca üstteki alıntının bulunduğu celsede bir Ruhî Plân daha ayrıntılı olarak açıklanmıştı. Burada, yaradılışla beraber aynı plâna dahil olmak, zuhur etmek, birdenbire meydana çıkmak sözü, tekâmül etmemiş demek manasına..

P: Buradaki yaradılış, arzınızın ve arzınızın bağlı bulunduğu sistemin, defaatle varlıklara tekâmül sahnesi olarak hizmet görmesi bakımından, bir çok yaradılışları ifade eder (11). Yani, tekâmül vasatı olarak kullanılırken, büyük bir siklus'un hitamında, arzın şekli ve varlıkları tebdil olur. Yani adeta, jeolojik olarak *'yeni bir kuruluş'* meydana gelir.

İşte bizim kastettiğimiz husus, bu yeni kuruluşla beraber meydana gelen Ruhî Müesseseler'dir.

Kâinatlarda yeniden bozulup, yeniden yapılmalar esastır. Her bozulup yapılan, ruhî varlığın sonsuz derecedeki ihtiyaçlarını ve sonsuz derecedeki tekâmül şuurunu besleyebilmek için, gene sonsuz derecede değişiklikler arzederler. Şüphesiz, bir kürrenin teşkili veya bir kürrenin infisali, bir nizam, bir kanun dahilinde kâinatşümûl bir hadisedir. Bunun ruhî idarecileri, ruhî plânlayıcıları mevcuttur. İşte bir kürrenin gerek teşkilinde ve gerekse bozulmasında daima, onun her türlü işini üzerine almış olan bir Plân da teşkil olunur. Orada, faraza bir canlılık meydana geliyorsa, bu canlılığı meydana getiren, o kürrenin asal mekanizması, en büyük ruhî müessesesi, meselâ sizde olduğu gibi İdareci Plânı'dır.

Oradaki yaradılış, şüphesiz yoktan varediliş değildir. Sizler ve bizler, yoktan varediliş'in ne olduğunu ebediyyen bilemeyiz. Bu, sadece, Kaadir-i Mutlak'ın bilgi ve tasarrufunda olan bir hadisedir. Biz, ancak, mevcut olan materyelin kompozisyonunu yapıp, yeni tecrübe sahaları teşkil edebiliriz. Bu, yaratılmış olan varlığın bir fonksiyonudur. Fakat yoktan varlığın teşkili, sadece, Kaadir-i Mutlak'a has, izahı gayrı kâbil, anlaşılması şuur dışı bir hadisedir. Size de Mukaddes Metinlerde bahsedilmiş olan yaradılış hadiseleri, ancak, Mukaddes Metni tebliğ eden Ruhî Plân'ın seviyesinde verilmiştir. O yaradılış, ancak, tebligatı inzal eden plânın gayesine uygun bir izah içerisinde takdim edilmiştir. Şunu tekrar demek isteriz ki, bütün nakiller, sadece daha üst bir plânın bilgi ve direktifidir. Yani varlığa ait nakillerdir. Hiç bir şekilde Kaadir-i Mutlak'la ilgili bir bilgi değildir. Bunu böylece biliniz.

S: Cilt-5.. Celse-8'de, 'Ruhî Plânlarınız, kendi buutlarında enkarne olarak bulunurlar' dediniz. Ruhî plân enkarnasyonu ile ilgili suale Cilt-5.. Celse-9'da verdiğiniz cevapta ise, 'Hayır. Böyle bir şey yoktur. Söylenmiş ise yanlış söylenmiştir. Tashih ediniz' dediniz. Bu iki ifadeyi bağdaştıramadık, izahını rica ediyoruz.

P: Şu halde sizler sorularınızı sorarken, medyomunuzun

iyi anlayıp anlayamayacağını kestiremiyorsunuz. Birinci okuduğunuz husus aynıyle varittir. İkinci suali tekrar okumanız mümkün mü?

S: Soruyu tekrar edeyim mi efendim, dokuzuncu celsedeki?

P: Hayır, cevabı verilen soruyu.

S: Peki. Cilt-5.. Celse-9'da, Enkarnasyon kelimesini biz, belirli bir epröv sahasına şuurun daraltılması şeklinde anlıyoruz. Bu nedenle, enkarnasyondan dolayı tam bir açık şuur hali mevcut değildir. Açık bilgiler demek olan veriteye karşı da kısmen kapalıdır. Bu durum plân enkarnasyonunda nasıl bir manzara arzeder? diye sorduk. 'Ne demek plân enkarnasyonu' diye cevaplandırdınız.

P: Gayet tabi. Çünkü sorunuzun içerisinde bahis mevzuu olan şuur daralması ile müterafık beşerî bir enkarnasyon ve diğer yanda plân enkarnasyonundan bahsediyorsunuz, ki bunlar yan yana gelmemeleri icap eder. Şimdi meseleyi yeniden ele alalım:

Önce, buut sizler için bir problemdir. Ve bu yüzden, ister istemez bir buut anlayışı içerisinde bulunamadığınızdan dolayı, tekâmülü, dolayısıyla enkarnasyonları birer şuur daralması tarzında kesin olarak ifade etmektesiniz. *Şuur daralması,* bizatihi varlığın içinde bulunduğu buut sebebiyle, buut yüzünden tesir sahasının ve müessiriyet kudretinin mahdutlaşmasıdır. Demek ki, esas itibariyle, hakikatte bir şuur daralması mevzuu bahis değil, varlığın içinde bulunduğu buut zaruretinden dolayı müessiriyeti ve müteessir oluşu mahdutlaşmaktadır. Fakat, insan varlığı, sadece üç buutlu realitenin malı olmadığı için, şuurunun en büyük kısmı ile daha üst realite ve bir buutun müessiriyeti altındadır. Fakat sizler, sadece perdenin önünde mevcut olan şeyi kabûl edip, perdenin arkasında mevcut olan şeyi red etmektesiniz. Bu bir, üç buut zaruretidir. Varlıklar, hangi buut içerisinde olursa olsun, o buuta enkarnedir. Demek ki, enkarnasyonların yeni bir anlayışı, buutun verdiği vüs'at nisbetinde müessir ve müteessir durumda olmaktır. Meselâ, spatyom, sizin için başka bir mekân, değişik bir buuttur. Bunun

en kaba ve maddî denecek kadar izahatını, o vasattan size intikal eden tesirlerden anlarsınız. Meselâ, zamanın ve mekân buutlarının daraldığı, sür'atin arttığı, daha ince ihtizazlarla ve bilhassa mantal seviyedeki hareketlerin ziyadeleştiğini görürsünüz. İmajinasyon, telepatik kudret ki orada dünyevî bir telepati değil (12) psişik bir telepatiyi düşünmelisiniz, mekân kaymaları, zamanın daralması meseleleri görülür. Bu, sizin şu hâlinizin hemen bir üstünde ve aynı zamanda muhitinizde bulunan bir buutun basit tezahürüdür. Varlık orada enkarnedir. Yani o vasatın vüs'ati nisbetinde müessir ve müteessir rolünü oynamaktadır.

Şüphesiz, onu görüp gözetenler, daha üst bir buutu teşkil ederler. Onlarla onun arasında bir perde vardır. Ve bu perdeler, işte, ebediyyen devam eder. Her perde arasında, ki bu perde, aynı zamanda, bir müessiriyet hududu, tesir kademelerinin birbirini doğurabilme güçlerinin gitgide ziyadeleştiği sembollerdir, her perde arasında mevcut olan yaratılmış varlık orada enkarnedir. Yani, oranın vüs'ati nisbetinde müessir ve müteessir roldedir. Müessiriyeti kendinden aşağıdaki vasatlara, müteessir oluşu, kendinden yukarıdaki vasatlardandır.

Şunu tekrar beyan edelim ki, sizlerin dördüncü bir buut tasavvur ve anlayışına varmanız mümkün değildir. Bu, mevcudiyetinizin, yapınızın bir neticesidir. Ancak sezebilirseniz, duyabilirseniz olur. Fakat, sizler için bu derecede müphem olan bir bilgiye, bir buut anlayışına isnat ederek inşa edilen bilgi sisteminin değeri nedir? Şüphesiz bunun değeri büyüktür. Çünki sizler, eğer vaziyetinizin hasıl etmiş olduğu bir kusurdan, bir nakiseden dolayı dört buutlu ve daha ziyade buutlu bir mekân ve idrâk anlayışına ulaşamayacağınızdan dolayı başka bilgilerden mahrum olmanız gerekli midir? Hiç kimse ve varlık, Kaadir-i Mutlak hakkında hiç bir bilgiyi haiz değildir. Fakat O'na istinaden kâinatlarda vazife alır. Kâinatlar idare eder. İlâh olur. Râb olur. Plân olur. İşte insanların durumu da bunun gibidir. Bir çok bilgilerin ve idrâkin esasını ve tahkikini bir çok imtihanlardan, bir çok vasatlardan geçtikten sonra görüp anlayabilecektir. Şimdi bu izahatımızda sizi tatmin etmeyen noktalar var mıdır?

S: Üstteki sorumuzdaki diyaloğun devamı olarak, Cilt-5..

Celse-9'da, O halde bir ruhî plânın enkarnasyonundan bahsedemeyeceğiz, şeklindeki sözümüze karşı, 'Hayır. Çünkü o, kendinde meknuz çok üstün bir ruhî potansiyelden dolayı buuda hakim vaziyettedir. Buuda hakim olan Ruhî Merkez, enkarne olmak durumunda değildir. Çünkü enkarnasyon bir yavaşlama, bir gerilemedir kendi seviyesi için' dediniz. Burada, bir ruhî plânın bir buut enkarnasyonu red ediliyor gibi geldi bize.

P: Buradaki red, kendinden bir derece aşağıdaki buuta enkarne olma noktayı nazarındandır. Kendi plânında enkarnedir. Ve enkarnasyonu tasavvur ettiğiniz gibi, bir beden teşkil etmek tarzından uzak tutunuz.

S: Yani, kendi buutunun altındaki buuta enkarne değildir..

P: Hayır.

S: Evet. O haftaki sorumuzda bu kısım belirtilmişti. Herhalde yukarıya nakil hatası olacak. Plânın kendi buutunda enkarne olduğu, tarzındaki sorumuzda bulunan *kendi* kelimesi atlanmış olacak yukarıya nakledilirken.

P: Evet. Ruhî Plânlar, kendi buutlarında kendi meknuz kudretleri ile hareket ederler. Onlar orada enkarnedirler. Enkarnasyon, daha geri bir vasatta teşkil olunmuşsa bir yavaşlama, öz vasatından kıyasla muvakkat bir gerilemedir. Şüphesiz görülecek olan vazifenin değeri hepsinden daha yüksektir.

Plânlar, daha alt bir vasata enkarne olmak ihtiyacında değildirler. Çünkü, enkarnasyon problemi, şahsi bir epröv olmaktan çıkmış, kütlevî, çokluk ve çoklukla yürütülen istişarî bir idare, bir epröv durumunu almıştır. Bu durumda, hiç bir zaman tek bir enkarnasyonu nazarı itibare almak doğru değildir. Dolayısıyla, bir plânın enkarnasyonundan bahsedilirken ferdî ve şahsî eprövler değil, küllî eprövler düşünülmelidir.

Böylece, bir plânın alt bir vasatta enkarne olma zarureti ortadan kalkar. Onun enkarnasyonu, kendi buutu ve kendi vüs'ati içerisindeki müessiriyet sahasındadır. Şuur sahaları, birbirine eklenmiş, birbirine kenetlenmiş, birbirinin en-

formasyonunu bilen ve alan bir vasat, plân'dır. Halbuki beşer içerisinde şuur sahaları birbirinden tecrit edilmiş, birbirinin enformasyonunu birbirine intikalde güçlük çeken bir durumdadır.

Görülüyor ki, şu yukarıdaki plân tarifi ile, varlık'ın bir alt seviyedeki enkarnasyona ihtiyacı yoktur. Çünkü, münferit mevcut olan şuur sahası devri, bir tekâmül vetiresi olarak geçilmiştir. Tekrar beyan edelim ki, ruhî bir plân, ancak kendi vasatının enkarne bir varlığıdır. Bir de şu hususu tekrar beyan edelim ki, beşerî tekâmülü hızlandırmak ve devrelerin maddî faslını başlatmak ve bitirmek üzere ruhî plânların tayin etmiş olduğu vazifeli varlıklar, bir kürrede enkarne olabilir. Bu vazifeli varlık bir olabileceği gibi, birden fazla da olabilir. Bir manada, fakat asıl prensibi hiç bir zaman zedelemeyecek şekilde, o ruhî plân o vasat içerisinde, yani meselâ bir kürre üzerinde vazifesinden ve müessiriyetinden dolayı bir enkarnasyona tâbidir. Bu, çok kaba bir misal olmak üzere, denizin üstünden denizin derinliklerine doğru büyük bir sondaj borusunun sarkıtılarak boru vasıtasıyla o vasatın gözetilmesine benzer.

Görülüyor ki, enkarnasyonda esas olan hususiyet; müessiriyet ve müteessir olma hâlinin vüs'at derecesidir. Daha canlı bir misal vermek istersek; Musa, İsa ve Muhammed'iniz, Ruhî bir İdare Mekanizması'nın devre devre müessiriyet ve fiiliyat noktayı nazarından yeryüzündeki mevziî enkarnasyonlarıdır. Mitolojinizde zikredilen, yaşayan İlâhlar bunlardır. İlâhlar da bunlardır (13).

Demek oluyor ki, bir ruhî plân, kendini temsil etmek üzere vazifedar kıldığı varlıkta enkarnedir. Yani, müessiriyet ve müteessiriyet o kanaldan olur. Bu anlattıklarımızla tenakuz hâlinde olan diğer cevapları tashih ediniz. Şunu da belirtelim ki, medyomun mantal yapısındaki bir teşevvüş böyle bir karışıklığa yol açmıştır. Fakat, bu teşevvüşü tefrik edip, doğruyu ve hakikati aramayı becerdiğiniz için bir eprövü de kendi lehinize tespit etmiş oldunuz. Unutmayınız ki, medyomunuz ağır şartlar altında celse yapmaktadır. Siz bunu tasavvur edemeyeceksiniz. Bu kadar.

S: Şimdi burada, enkarnasyona iki ayrı mana yüklenmiş oluyor: Birincisi, asıl varlığın bulunduğu vasattan daha düşük bir vasata enkarnasyonu. İkincisi ise, liyakatini elde ettiği bir plânın kendi buutunda enkarne oluşu. Bunlarda bir terslik var mıdır?

P: Bir terslik yoktur, fakat enkarne oluşun manasını iyi anlamak şartıyla.

S: İlâh, Râb, Plân diye geçen sözler arasında, aşağıdan yukarıya doğru bir derecelenme kastedilmiş midir?

P: Hayır.

S: Yani bunlar birbirine müşabih şeylerdir.

P: Müşabehet te yoktur. Misal teşkil etmek üzere verilmiş sözlerdir.

S: Cilt-5.. Celse-8'de, 'Çok muğlak, çok müphem ve yanlış tasavvurlarınızla yetiştirildiniz' denilmektedir. Bugüne kadar cemiyetimizdeki yetiştirilmelerimiz genellikle tebliğler kanalı ile beslenen bilgilerle olduğuna göre, bu cümleniz ile kastedilen manayı anlayamadık, açıklanmasını rica ediyoruz.

P: Bu sözün ısrafında sebep teşkil eden husus nedir? Hangi konuyu hedef ittihaz etmiş?

S: Cilt-5.. Celse-8'de, Klâsik bilgilerde, artık bedenî enkarnasyon zarureti kalkmış varlıklar.. gibi bazı ifadeler geçmektedir. Bu hususta siz ne dersiniz? diye sormuştuk; bunun arkasından gelen diyalogun sonunda, üstteki sorumuzdaki cümlenizi söylemiştiniz.

P: Evet. Bu söz doğru söylenmiştir. Çünkü, Ruhî bir Plân ve Mekanizma'yı zihinlerinizde tecessüm ettirmek, mantalinizde ona bir yer ayırmak tarzında ortaya çıkan birtakım beşerî izahlar, sizi müphem ve muğlak inançlara götürmüştür.

Ruhî Plân, Ruhî Mekanizma bir meclis-i vükelâ değildir. Arzınızın hemen üzerinde bir buut teşkil etmiş, içinde yıldırımlar, şimşekler çakan bir galaksi değildir, küçük bir galaksi değildir. Ruhî bir Mekanizma, hiç bir zaman bir Tanrı değildir. Ve gene Ruhî bir Mekanizma, tasavvur ettiğiniz gibi tek tek varlıklardan terekküp etmiş bir çoğunluk ta de-

ğildir. *Ruhî Mekanizma*, öyle bir bütün, öyle bir teşkilat, öyle bir müessiriyettir ki, o'nun bir uzvu aynı zamanda sizsiniz. Yani, bir kürrenin varlığı hem idare edilen, hem idare eden durumundadır. Bu nasıl olur? İdare edilendir, çünkü şuur sahası dardır, dar ve belirli bir kanal içerisinde mahdut sayıda tesirlerle mevcuttur. İdare edendir, çünkü yüksek yapısı ve esası itibariyle kâinatın bir uzvudur. Yani enerji ve müessiriyet bakımından beslenen ve besleyen durumundadır. İşte, bir Ruhî İdare Mekanizması bütün bunların teşkil ettiği bir mevcudiyettir. Ve bu teşkil edilen mevcudiyet aynı zamanda muayyen bir İlâhî İrade Kanunu'nu ve İlâhî İrade'yi ve İlâhî İrade Prensipleri'ni inzimam eder. İlâhî İrade Mekanizması, aynı zamanda İlâhî bir Ruhî Mekanizma'dır. İlâhî Ruhî Mekanizma'nın daha sagiri bir mekanizma, meselâ bir Dünya Plânı'dır, Dünya İdareci Plânı'dır. Bunların her birinin birbirinden tefriki; bir İlâhî Müsaade, bir İlâhî Bilgi ve bir İlâhî İrade Kanunu'nun şümûlü ile ortaya çıkar. Sizin *idare edilişiniz*, İlâhî İrade Kanunları'na olan vukufunuzun darlığından.. İlâhî İrade'ye her zaman tâbi olmak durumunda bulunan cevherî hâlinizden dolayı da *idare eden* durumundasınız.

Bu hususları iyi tefrik ediniz. Ve böylece, sizlerce eski bir nazariye olarak kabûl edilen 'Kâinat'ın parçası olmak' probleminiz için bir başka görüş zaviyesi daha verilmiş olur. Bir Ruhî İdare Mekanizması, kendini yöneten bir İlâhî İrade Kanunu'na tâbidir. Bu İlâhî İrade Kanunu'nun bizatihi kendisi bu Ruhî İdare Mekanizması'nın gayesidir. Mekanizma'nın gayesi, yaşayan varlığın gayesidir. Bu gayelere hizmet, gerek Ruhî İdare Mekanizması, gerekse yaşayan varlık tarafından yapıldığı için hepsi, hepsinin üzerinde bulunan bir İlâhî İrade'ye hizmetkâr yani İdareci mevkiindedir. Ve burada mevcut olan dairevî müessiriyete de dikkatinizi çekeriz. Mekanizmalar'ın birbirleriyle olan iltisakları, ancak vazifelerinin temas noktaları ile mümkündür. Bu aynı zamanda, insanla Ruhî Mekanizma arasında da caridir. Yani, insanın vazifesiyle İlâhî Mekanizma'nın vazifesi bir noktada çakışırlar. Temas hâline geçerler. İşte böylece, varlık, haki-

ki değerini bularak yükselmeye, şuur müessiriyetini arttırmaya başlar. Ruhî Mekanizma ise, hükmü altında olan bir vasatın gelişmesini, açtığı devrelerin ceste ceste itmamını takip etmek suretiyle büyük bir Devre'yi tamamlar. Yani, bütün müessiriyeti ile hükmettiği bir sistemdeki enkarnasyonunu itmam eder.

Görülüyor ki, kendi buutunda gerçek şuur temerküzleriyle mevcut olan varlık sistemi, kaynaşmış şuurlar; müessiriyetlerinin son noktasında tezahür ettirdikleri bir tekâmül vasatına fiiliyat ve müessiriyet noktayı nazarından enkarne olabilirler. Bu enkarne oluş, sizin anladığınız manada bir enkarne oluş değil şüphesiz. Bunu da gözden uzak tutmayınız. Bizatihi o sisteme dahil olmayıp, tesir ve konsantrasyon bakımından bir sistemi bütünüyle kapsamaktır. Bu da bir nevi enkarnasyondur. Çünkü, bu sahadan intikal edecek olan her türlü Kâinat tesirine ihtiyaçları vardır. Zira, Kâinat Tesiri, aynı zamanda İlâhî İrade'nin maksadını taşır.

DİPNOTLAR

(1) Kur'an - 8/17: **«Onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onları. Attığın zaman da sen atmadın, ancak Allah atdı. Müminleri kendinden güzel bir imtihan ile denemek için. Şüphesiz ki Allah hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir.»**

(2) Kur'an - 38/75: **«Buyurdu: Ey İblis, iki elimle yaratdığıma secde etmenden seni hangi şey men'etdi? Kibirlenmek mi istedin? Yoksa yücelerden mi oldun?»**

(3) **Sadıklar Plânı - 2...** Celseler: 8, 23, 24... Orj. Baskı.

(4) Tebligatta bahsedilen durum, Uzaylılar olarak andığımız diğer gezegenli beşer varlıklarının çoğunun sahip oldukları bir kabiliyettir. Sözgelimi, dünya üzerinde ışınlama yapabilirler, dünya etherik plânına veya fizik plânına vibrasyonel iniş çıkışlar yapabilirler. Bu çeşitli boyutlara aynı bedenle geçebilmeyi, Hz. İlya, Hz. İsa ve Hz. Muhammed peygamberlerde görüyoruz.
Bkz: **Bilgi Çağına Giriş**, kitap - 58... Dipnot - 65
Bkz: **Çağrı**, kitap - 66... Dipnotlar: 28, 29
Bkz: **Türkiye Gizemleri**, kitap - 67... Dipnot - 64.

(5) Tebligatta bahsedilen yaşam biçimi, uzaylı varlıklar için tamamen geçerli bir özelliktir. Bu özelliği edinmek, belki de, Birleşik İnsanlık Realitesi'nin oluşup, iyice yerleşmesinden sonra yeryüzünde de mümkün olabilecektir.
(6) Bkz: **Sirius Misyonu**, kitap - 23... Böl - 3/f
(7) Bkz: **Çağrı**, kitap - 66... Dipnot - 8
(8) Bkz: **Işınlama**, kitap - 29
(9) Bkz: **Evrensel Evrim Yolları**, kitap - 37... Böl - 3/c
(10) Bkz: **Neo-Spiritizm**, kitap - 11... Böl - 2/c.. sf - 71
(11) Bkz: Dipnot - 6
(12) Bkz: **Spatyom**, kitap - 53... Böl - 3/c.. sf - 39
(13) Bkz: **Sadıklar Plânı - 6... Celse - 10/Son paragraf... Orj. Baskı.**

S Ö Z L Ü K

Adaptasyon: Duruma uyma, uydurma.
Ahval: Haller, vaziyetler.
Âkıl: Akıllı kimse.
Aksiyon: a - İş, eylem. b - Bir kuvvetin, maddî veya manevî bir etkenin, bir faaliyetin ortaya çıkması.
Âmil: Sebep, etken, etmen.
Arz: Dünya gezegeni.
Âsâl: Esasî, başlıca, temel niteliğinde olan.
Bahşetmek: Bağışlamak, vermek.
Basiret: Sağgörü, önceden görüş, seziş; hakikati kalbiyle hissedip anlama.
Bihaber: Habersiz, bilgisiz.
Bizâtihi: Kendiliğinden.
Câmia: Topluluk.
Câri: Geçen, yürürlükte olan; cereyan eden, akan.
Cehit: Çaba, çabalama, çalışma.
Cesamet: Büyüklük, irilik.
Ceste ceste: Yavaş yavaş, kısım kısım, parça parça, azar azar.
Cidal: Karşılıklı kavga, savaş.
Derûn: İç, içeri, dahil.
Dezentegre: Bütünlüğü bozulmuş, dağılmış, parçalanmış.
Diğerkâmlık: Özgecilik, başkalarını düşünmek. Karşıtı: Bencillik.
Dimağ: Beyin.

Dirije etmek: Yönetmek, denetlemek.
Ef'al: İşler, ameller, fiiller.
Epröv: Sınama; deneme; tecrübe, deney; sınav.
Esir; Ether, etherik buut maddesi.
Eşhas: Şahıslar.
Evolüsyon: Gelişim; evrim.
Fasl: Bölüm, ayırma, ayrılma.
Fehm: Anlama, anlayış, kavrayış.
Ferâset: Anlayışlılık, çabuk seziş.
Fevkinde: Üstünde, yukarısında, aşkın.
Fiiliyat: Gerçekten işlenen işler; fiilîlik.
Galebe çalmak: Yenmek, üstün gelmek.
Hâdim: Hizmet eden, yarayan.
Hâki: Toprağa değğin, toprakla ilgili, sert.
Haleldâr: Bozma, bozulma.
Hâlet: Hal.
Hâlis: Katışıksız, katıksız, hilesiz.
Halk olunmak: Yaratılmak.
Haslet: İnsanın yaradılışındaki huyu, tabiatı, mizacı; güzel huy.
Hassa: Bir şeye mahsus olan kuvvet, hal ve duygu.
Hasse: Duyu.
Hemhâl: Aynı halde olan, bir halli, haldeş.
Hıfz: a - Ezberleme, belleme, akılda tutma. b - Saklama.
Hitâm: Son, nihâyet, bitim.
Hodgâmlık: Bencillik.
Hüccet: Delil, belge, vesika.
Hüceyre: Hücrecik.
İbdâ: Örneksiz olarak bir şey meydana getirme, yaratma, icat etme, yoktan ortaya koyma.
İdâme: Devam ettirme, sürdürme.
İfâ etmek: Yapmak, yerine getirmek.
İğvâ: Yolunu şaşırma, şaşırtma.
İhlâl: Halel getirme, bozma.
İhtilâç: Çırpınma, çarpıntı; seğirme.
İhtivâ etmek: İçermek, içinde bulundurmak, kapsamak.
İhtizâz: Titreşim, titreşme.
İkame etmek: Oturtmak, yerleştirmek; meydana koymak; ayağa kaldırmak.
İkmâl: Tamamlama, bitirme; eksiğini doldurma.
İktisâp etmek: Edinmek, kazanmak.
İktizâ etmek: Gerekmek, lazım gelmek.

İlga: Lağvetme, kaldırma, kalkma; yürürlükten kaldırma, hükümsüz bırakma.

İlhâk: Katılma, katma, ekleme.

İltica etmek: Sığınmak, yabancı bir diyara gidip sığınmak, barınmak.

İltihâk: Katılma, karışma.

İltisâk: Bitişme, kavuşma; yapışma, birleşme.

İma: Dolayısıyla anlatma, işaretle anlatma; işaret.

İmajinasyon: Tahayyül etme, imgeleme; muhayyile, imgeleme yetisi.

İnbisât: Yayılma, açılma, genişleme, genleşme.

İnfisâl: Ayrılma, çözülme, dağılma, ayrışma.

İnhisâr etmek: Yalnız... üzerine olmak, yalnız... için olmak, -den dışarı çıkmamak.

İnkılâp: Değişme, bir halden başka hale dönme; devrim.

İnkıtâ: Kesilme, arası kesilme.

İntikal: Bir yerden başka bir yere geçme, göçme.

İntişâr etmek: Neşrolmak, yayılmak, dağılmak.

İnzâl: İndirme, indirilme.

İnzimâm: Katılma, ilâve olma, zam olunma.

İrcâ: İndirgeme; eski haline çevirme, çevrilme; geri döndürme.

İsnât: Yükleme, üstüne atma.

İstiâre: Bir kelimenin manasını muvakkaten başka bir kelime hakkında kullanma, iğretileme.

İstimâl: Kullanma.

İstinâden: Dayanarak, dayanılarak.

İstişâre: Danışma, fikir sorma.

İstişâri: Danışmaya dayalı, bağlı, değgin.

İtmam etmek: Tamamlamak, bitirmek.

İttihâz: İtibar etme, sayma, tutma; kabul etme, alma; kullanma.

İzâle: Yok etme; giderme, giderilme.

Kaim: Var olan, ayakta duran.

Kaotik: Karmakarışık, dağınık, kaos halinde, kaosu andıran.

Kesb: Edinme, kazanma.

Keyfiyet: a - Nitelik. b - Madde, husus, iş.

Kıyam: Kalkma, ayağa kalkma; ayaklanma.

Kinâye: Maksadı, düşünüleni kapalı bir şekilde dolayısıyla anlatan söz.

Kombinezon: Tertip, düzenleme; bileşim.
Kompleks: Karmaşık.
Kursiyer: Ders alan, kursa giden.
Külli: Umumî, bütün, tümü kapsıyan.
Liyâkat: Lâyık olma, yaraşırlık, yararlık,
Lokal: Mahallî, yerel, yöresel.
Mahal: Yer, yöre.
Mahdût: Sınırlı; belirli; az, sayılı; sınırlanmış.
Mahmûl: Yüklü, yükletilmiş, yüklenmiş; bir şey üzerine kurulmuş.
Mahsûs: Hususileşmiş; başkasında bulunmayan, yalnız bir kimseye ait; müstakil.
Makul: Akıllıca, akla uygun.
Makul vicdan: Akıla dayalı vicdanlılık hâli.
Manzûme: Sıra, dizi, takım; sistem.
Matûf: Yönelik, yöneltilmiş, isnât olunmuş.
Mebde: Baş, başlangıç, evvel, ilk unsur.
Meclis-i vükelâ; Vekiller meclisi.
Mecz: Karıştırma, karışma, içine alma.
Meknûz: Saklı, gömülü.
Meneviş: Renk dalgalanmaları, hare.
Menşe: Bir şeyin neşet ettiği, çıktığı yer, esas, köken.
Merci: Müracaat edilecek, başvurulacak yer; rücu edilecek yer.
Meskûn: İçinde oturanları olan yer.
Mevzî: Bir yere mahsus, bir yerde olan, yeri sınırlı, dar sınırlı, yayılmamış, lokal.
Moralite: Ahlakiyet; ahlâklılık.
Muğlak: Çapraşık, anlaşılması güç, anlaşılmaz.
Muhteva: İçerik, kapsam, içte bulunan şey.
Muhtevi: İhtivâ eden, içeren, içinde bulunduran, kapsayan.
Mukabele etmek: Karşılamak, karşılık vermek.
Mukarrer: Kararlaşmış, kararlaştırılmış; bildirilmiş; şüphesiz.
Mutavassıt: Vasıta olan, aracılık eden, aracı.
Mutedil: Ilımlı, ölçülü, oranlı, orta halde bulunan.
Muvacehesinde: Karşısında, yüzüne karşı.
Muvakkat; Geçici, iğreti.
Muvakkaten: Geçici olarak, iğreti olarak.
Mücessem: Cisimlenmiş, cisimleşmiş, cisimli.
Müessir: Tesir eden.

Müessiriyet: Müessirlik, tesir edicilik.
Mükellef: Yükümlü.
Mükevvenât: Mahlûkların, yaratıkların hepsi, tümü.
Münebbih: Uyarıcı, uyandırıcı, tenbih eden.
Münebbihiyet: Uyarıcılık, uyandırıcılık, tenbih edicilik.
Münezzeh: Tenzih edilmiş, temiz, arı; uzak.
Münferit: Tek, ayrı, kendi başına olan.
Müphem: Belirsiz, bellisiz, örtülü.
Müsebbib: Sebep olan, neden yaratan, yol açan.
Müşâbehet: Benzerlik, benzeşme.
Müşâbih: Benzer, benzeyen.
Müşâhede: Gözlem, gözle görme.
Müşâhede etmek: Gözlemlemek, gözle görmek.
Müşahhas: Somut; şahıslanmış; teşhis edilmiş.
Müşevveş: Karışık, karmakarışık, belirsiz, düzensiz.
Müşir: Emir ve işaret eden.
Müş'ir: Haber veren, bildiren, gösteren.
Müteâkıp: Arkadan gelen, ardı sıra gelen.
Mütedebbir: Tedbirli, ilerisini gören, ölçülü hareket eden.
Müteessir: Tesir edilen, etkilenmiş olan.
Müterâfık: Refâkat, arkadaşlık eden, beraber bulunan; bir arada.
Nâkıs: Noksan, eksik, tam olmayan; kusuru olan, kusurlu.
Nakise: Eksiklik; kusur.
Nâmütenahi: Sonsuz, sonu gelmez, ucu bucağı olmayan.
Nâtamâm: Tamamlanmamış, bitmemiş.
Neşvünemâ: Gelişme, yetişme, yetişip büyüme, sürüp çıkma.
Nizam: Düzen, usul, tertip, yol; kaide.
Objektivizm: Nesnelcilik.
Perdah: Parlatma, cilalama. Metinde üç buut realitesi bilgisinin güçlendirilmesi, aydınlatılması, berraklaştırılması ve genellendirilmesinin engellenmesi anlamında kullanılmış olmalıdır.
Râm: İtâat eden, boyun eğen, kendini başkasının buyruğuna bırakan.
Remz; Simge, işâret, işaretle anlatma; gizli ve kapalı bir surette söyleme.
Revizör: Yeniden gözden, elden geçirip düzelten, değiştiren, revizyondan geçiren.
Rikkat: İncelik.
Rücû: Dönme, geri dönme.
Rüçhâniyet: Üstün olmaklık.

Rüyet: Görme, bakma, araştırma.

Sagir: Küçük, ufak.

Sahâvet: Cömertlik, el açıklığı.

Saik: Güdü; sevkeden, götüren.

Salâh: Düzelme, iyileşme, iyilik; rahatlık, barış; dine olan bağlılık.

Sempatizasyon: Sempatize hâli, çekicilik hâli, sevme, yakınlık duyma, yakınlaşma.

Seyyal: Akıcı, akan, akışkan olan.

Seyyale: Çok ince, yüksek ve seyreltik akışkan madde hâli. Esir veya ether madde.

Seyyalevi: Seyyal olan, seyyal tarzda.

Seyyaliyet: Seyyallık, akıcılık, akışkanlık.

Sia: Genişlik, bolluk.

Sîret: Bir kimsenin içi, hâli, tavrı, gidişi, ahlâkı.

Spontan: Kendiliğinden.

Suptil: İnce, çok akışkan olan.

Sübjektivite: Öznellik.

Sûret: a - Biçim, görünüş, kılık. b - Tarz, yol, gidiş.

Şerâit: Şartlar, koşullar.

Şümûl: İçine alma, kaplama, kapsama, ihata.

Şümûllendirme: Etkisini, çevresini, kapsarlığını genişletme, yayma.

Tâbi: Bağlı, bağımlı.

Tabiî: Doğal.

Tabir: İfade etme, deyim.

Tadil: Değiştirme, değişiklik yapma; doğrultma.

Tağşiş: Saflığını bozma, içine hile katma.

Tahakkuk: Gerçekleşme, hakikat olarak meydana çıkma.

Tahdit etmek: Sınırlamak, çevrelemek.

Tashih etmek: Düzeltmek, yanlışı düzeltmek, doğrultmak.

Tasvip: Doğru bulma, onama, uygun görme.

Tebdil: Değiştirme, başka bir hale getirme, değiştirilme.

Tebeddülat: Değişiklikler; değişiklik.

Tecellî: Belirme, görünme.

Tecessüm: a - Cisimlenme; belirme, görünme. b - Canlanma, göz önüne gelme.

Tedbir: Bir şeyi sağlayacak veya önleyecek yol, çare.

Tedriç: Derece derece, basamak basamak, kerte kerte ilerleme, ilerletme.

Tedvîr: Yönetme, çekip çevirme.

Tefrik etmek: Ayırdetmek, ayırmak, seçmek

Tefsir: Yorum, yorumlama.

Teksif: Yoğunlaştırma, sıklaştırma, koyulaştırma, toplama, konsantrasyon.

Temerküz: Bir yerde toplama, merkez tutma; birikme, yığılma.

Tenakuz: Çelişki, çelişme.

Terekküp: Karışıp birleşme, meydana gelme, bileşme.

Tersim: Resmetme, resmedilme.

Teşbih: Benzetme, benzetilme, benzeti.

Teşevvüş: Karışıklık, karmakarışık olma.

Teşmil: Yayma, içine aldırma, kapsatma.

Tevcih: Yöneltme, çevirme, döndürme.

Tezahür: Meydana çıkma, belirme, görünme, gözükme; belirti.

Tezahürât: Belirmeler, görünüşler; gösteri; belirtiler.

Umûm: Herkes, cümle; bütün insanlar.

Ünsiyet: Alışkanlık.

Vâbeste: Bağlı. Sekizinci celsede; 'vabeste değildir' sözü, tekâmül sağlamaz anlamındadır.

Vârit: Olabileceği akla gelen; gelen, vasıl olan, erişen.

Varyete: Çeşitlilik, değişiklik.

Vasat: Ortam.

Vâsi: Geniş, engin; açık; enli; bol.

Veçhe: a - Yüz. b - Yön, yan, taraf.

Vetire: Süreç; yol, üslûp, tarz.

Vibrasyon: Titreşim.

Vizüel: Görsel, görmeye ait.

Vuku bulmak: Olmak, meydana gelmek.

Vukuf: Anlama, bilme, öğrenme, haberli olma, bilgi, vakıf olma.

Vüs'at: Genişlik, bolluk.

Zakkum: a - Zakkum ağacı, ağu ağacı. b - İslamiyet'te, Cehennemde yetişen bir ağaç; cehennemliklerin yemeği.

Zâviye: Açı.

Zebûn: Aciz, zayıf, güçsüz, düşkün, yorgun.

Zeval bulmak: Bozulup yok olmak; yerinden ayrılıp gitmek, zail olmak, sona ermek.

Zillet: Aşağılık, alçalma, hor görülüş, hakir görülüş.

Zuhur: Baş gösterme, meydana çıkma, görünme.

http://groups.yahoo.com.group/TTT_Kitaplar/